

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XIV. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM.

ÁRA: 60 FILLÉR

1972. OKTÓBER 26.

Új KISZ-biz. tagok

A KISZ-bizottság 1972. október 19-én ülést tartott. Napirenden a szűken vett tanulmányi munka és a TDK terület kettéválása, illetve az egyetemünk fennállásának 25. évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségsorozat megbeszélése szerepelt. A KISZ-bizottság tagjai sorába kooptálta: Janurik János, Szücs Erika, Akar László, Flóris Tibor hallgatókat. A KISZ-bizottság felmentette vb-tagsága alól Gubcsi Tibort, Nagy Sándort és Kovács Pétert és helyettük a végrehajtó bizottságba választotta a következőket: Agitprop titkár: Taresi Gyula, gyakornok, KDB-titkár Janurik János II. évf. ipar. szak., Ált. Kar. Szücs Erika IV. évf. népgazd. terv. szak. Az APB titkári teendők ellátásával Szabó László III. évf. közlekedés hallgatót bízta meg a vb.

A KISZ KB egyetemi és főiskolai tanácsának üléséről

Amit mi tehetünk

Október 19-én ülést tartott a KISZ KB egyetemi és főiskolai tanácsa. Nem kell megijedni, nem protokollközleményben számolok be erről az ülésről. De szólni kell róla, hiszen az egyetemi-főiskolai réteg tanácsának megalakulása óta ez volt a második ülése — és az első igazi, érdemi. Témája izgalmas és aktuális: milyen feladatai vannak a felsőoktatási intézmények KISZ-szervezetének az oktatás helyzetéről és fejlesztéséről szóló párhuzamos és KISZ KB-határozat végrehajtásában?

A határozatok lebontása nem könnyű dolog. A rétegtanács arra törekedett, hogy konkrét feladatokat határozzon meg minden felsőoktatási intéz-

mény KISZ-szervezete számára. Nézzünk néhány példát.

Azért nehéz kiválasztani, mi is az újdonság, mert — és ez nagyon örvendetes — egyetemünk KISZ-szervezete sok olyan feladatot vállalt már eddig is, amely az oktatáspolitikai határozatok végrehajtását segíti. Ilyen például a képzéskorszerűsítés, a reform értékelésében játszott szerep: az oktató-nevelő munka rendszeres értékelése (most pl. a rektor által a tanulmányi és munkafegyelmek helyzetéről feltett kérdésekre írják a választ az egyetemi tanács és a kari tanácsok hallgatói tagjai), a tananyagellátás figyelemmel kísérése, a tananyagok hiányainak, átfedéseinek, koordinátlanságának, a szakágazati tananyag minőségének elemzése és sok más. Örvendetes fejlemény a valódi körként működő tudományos diákkörök létrehozása jó néhány tanszéken, illetve az egyetemi TDK-tanács munkájának várható feljelenkítése.

Az egyetemi és főiskolai tanács (EFT) állásfoglalása igazolja egyetemi KISZ-bizottságunk álláspontját: a színvonalas szakmai felkészülés, a szakmaberré válás segítése alapvető politikai feladat, és nem „egy reszort a sok között”. Ez a tanév, amely a nyáron elkezdődött reformértékelési folyamatban fog eltelni, valószínűleg bizonyítani fogja annak fontosságát és elengedhetetlenségét, hogy a hallgatók aktívan kivegyék részüket e munkából.

A javaslatok között szerepel a fiatal oktatók közelieki tevékenységének erősítése. Nos, az oktatói KISZ-alapszervezet az I. évfolyam és a 0. évfolyam patronálásában, a kollégiumi munkában, a Studium Generaleban komoly nagy feladatokat vállal, és az eddigiek szerint végez is. Egyetemünk KISZ-szervezete a marxista diákkadémia, a középiskolai politikai vitakör csoport, a Studium Generale révén vagy a KISZ-jellemzők visszajelzésével eddig is sokféle segítséget nyújtott a középiskolák rétegnek — a rétegek közötti kapcsolatok fejlesztése ugyanis szintén a feladatok között szerepel.

Természetesen van rengeteg olyan tennivaló, amelyekhez még nem vagy alig fogtunk hozzá. Ilyen például a tanszék és a KISZ-szervezetek, általában a hallgatók közötti kapcsolatok kiépítése. Vannak erre kísérletek, a kereskedelmi kar tanácsa el is határozta, hogy minden tanszéki értekezletre meg kell hívni az érintett hallgatókat, ha velük foglalkozó téma van. De ez még nem kialakult forma, és kialakulásához az alapszervezetek, az alapszervezeti vezetők munkájának javulására is szükség van. Ugyancsak illyesféle felelősség-növekedésre van szükség annak megvalósításához, hogy — mint az EFT javasolja — a KISZ-nek nagyobb szerepe legyen az egyes oktatók munkájának elbírálásában. Ez nehéz feladat, és jogi rendezése sem fog márról holnapra történni. De az mondjuk nagyon is remélhető (Szabó elvtárs meg is ígérte a nyári táborban), hogy a szakszemináriumokról készített ker. kari felmérés eredményeképpen néhány szakszeminárium-vezető értékelése (sajnos, rossz irányba) meg fog változni...

Felvet a határozat újfajta ötleteket is. Például hogyan segíthetjük az oktatási feltételek fölött vállalt KISZ-védnökséget? Hogyan segíthetnek a közgazdász- és jogászhallgatók az állampolgári, jogi és közgazdasági ismereteket adó új középiskolai tantárgy kidolgozását és bevezetését? Nem lehet-e a réteghatárokat a szakmunkástanulóokra kiterjeszteni, általános művelődésük és szakmai továbbképzésük segítségével? (Esetleg a mindenütt akadozó ifjúság-kapcsolatok megteremtéséhez is közelebb vinne ez.) Hogyan lehet intenzívebben bekapcsolódni a hazai és nemzetközi szakmai szervezetek (pl. AIESEC, ill. Közgazdasági Társaság, MTESZ) munkájába, továbbfejlesztve a már elkezdődött részvételt? Mindezekben a kérdésekben és a többin, amelyeket a KISZ KB egyetemi és főiskolai tanácsa felvetett, érdemes lesz goryolkozni, megkeresni a végrehajtás lehetőségét.

Külön fejezet foglalkozik a pedagógusképzéssel. Kiemeli a határozat, hogy a pedagógusjelölteket az oktatás során is és a KISZ-szervezetekben is fel kell készíteni a középiskolai KISZ-munka végzésére, aktuális kérdéseiket ismeretere. (Egy példa: aki most harmadéves, az érettségi előtt még épp csak hallott valamit a középiskolai KISZ-szervezetek felépítésének reformjáról, a két éves kísérletről, amely a vertikális, vegyes életkorú alapszervezetek létrehozta — mire pedig kimegy tanítani, már javában az átállás fog folyni az iskolákban. Nagyon káros lenne, ha a fiatal tanároknak fogalmuk sem lenne, mi ez az egész.) A tanárszak klubjában lesznek is ilyen előadások, beszélgetések és féltéven — és várható az érdeklődés is, különösen miután ez volt az első év, amikor a szakosításnál első helyre jelentkezőkből majdnem feltöltődött a tanárszak! De a szakosítás további előkészítésében, a pedagógiai képzésben és a neveléstudományi kutatómunka megteremtésében, népszerűsítésében (a hallgatók munkájára gondolok), a végzősöknél pedagógusként való elhelyezkedést támogató szemlélet kialakításában sok még a tennivaló.

Néhány példát ragadtam csak ki — az EFT javaslatokat tett ezenkívül a felsőbb KISZ-szervezetnek és az állami vezetőknek egy sor konkrét kérdésben, és felhívta a figyelmet arra, hogy ezt a határozatot (és az alappól szolgáló állásfoglalásokat) minden KISZ-szervezetben fel kell dolgozni. Más napirendjel is voltak a tanácsülésnek, de ezeket most nem említem.

Elnékszünk, a KISZ-kongresszus fontos határozata volt a rétegtanácsok feladatainak új megfogalmazása, jogaik bővítése. Akkor sokan hitetlenkedtek: nem újabb öngyönülésező szervek jönnek-e létre, nem Parkinson-féle tesztületek lesznek-e ezek. Nos, a KISZ KB egyetemi és főiskolai tanácsának eddigi munkája szerencsére az ellenkező következtetést támasztja alá: érdemi munka folyik, amely konkrét segítséget ad az egyes intézményi KISZ-szervezetek tevékenységéhez.

Domány-András

Ültz Eéla: A „Contre la guerre imperialiste” című sorozatból

Györe Imre

Ünnepelés módozatokkal

Ügy ünneplem, ahogy akarom.

Ha tetszik, a forradalom gubancos tüskéit simogatom, mert puhább a selymenél, és nem vérzik fel tenyeremet a szuronyok, puszkacsövek.

Ha tetszik, inni kezdek, és addig iszom, míg ki nem buggyan számon az Internacionálé, mint középkori szentek szájából a vörös papírcsíkok.

Ha tetszik, megolvastatom szememet, ötágú csillagot formálok belőle s mellemre tűzöm kiharcolt medáliámat.

Ha tetszik, szűkülök, mint anyja-vesztett állat, kit nem rejtenek a kítakart mezők, vagy csontos öklömmel tömöm be számat. Az én napom ez mindenekelőtt.

Megalakult az AIESEC szakbizottság

Az egyetemi KISZ végrehajtó bizottság 1972. október 12-én tárgyalta meg az egyetemi KISZ-szervezet és az AIESEC kapcsolatát, valamint értékelte az NKB keretein belül működő AIESEC-referatúra elmúlt évi munkáját. A KISZ vb a referatúra beszámolóját az előző évi tevékenységről jóváhagyta és állást foglalt az AIESEC-vel való szorosabb együttműködést illetően a szakmai gyakorlatcsere területén. Továbbá a KISZ-vb figyelembe véve, hogy a kapcsolatok további bővülésére lehet számítani, az AIESEC eddigi referatúráját amely az NKB keretein belül fejtette ki tevé-

kenységét önálló szakbizottsággá szervezte át.

A szakmai gyakorlatcsere eddigi 10 fős keretét a KISZ vb a jövő évre felemelte. A külföldi szakmai gyakorlatra a jelentkezési lapokat legkésőbb 1972. november 16-ig kell leadni ugyancsak a KISZ-bizottságon. A kitöltött jelentkezési lapokat legkésőbb 1972. november 16-ig kell leadni ugyancsak a KISZ-bizottságon. E határidő után már sajnos jelentkezést nem tudunk elfogadni.

Szakmai gyakorlatra csak III. IV. és V. éves hallgatók jelentkezhetnek.

Lévay Ádám

Ünnepség

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 55-ik és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége megalakulása 50. évfordulójának ünnepségét 1972. november 3-án, pénteken délután 2 órakor rendezi az egyetem tanácsa, pártbizottsága és KISZ-bizottsága az egyetem aulájában. Az ünnepi műsor keretében megemlékezést tart Szarvas László adjunktus, az egyetemi párt-végrehajtó-bizottság tagja.

A KISZ Központi Bizottsága Vörös Vándorzászlóval tünteti ki egyetemünk KISZ-szervezetét. Az ünnepségre mindenkit szeretettel várunk.

„A Szocialista vállalat”

című országos szintű kutatási főirányról

A MINISZTERTANÁCS 1972. IV. 27-én hozott határozatában jelölte ki az országos szintű kutatási főirányokat. Az öt fő téma közül kettő társadalomtudományi, és ezek között az egyik, nevezetesen a „Szocialista vállalat” c. témakör a közgazdaságtudományi kutatások fő irányát jelöli ki. A Magyar Tudományos Akadémia a Közgazdaságtudományi Egyetemet bízta meg a kutatások szervezésével és koordinálásával.

Ennek a témának a kidolgozása meglehetősen hosszú időt — mintegy 15 évet és nagymértékű szellemi kapacitást költ le. A téma kidolgozásában mintegy 35 egyetemi tanszék és társadalomtudományi intézet vesz részt. Ezen kívül közvetett módon még további intézmények is bekapcsolódnak.

A téma tartalmát az említett minisztertanácsi határozat így jelöli meg: „A vállalatok (szövetkezetek) a szocialista népgazdaság alapegységei, az ország emberi és anyagi termelőeri jelentős mértékben bennük összpontosulnak.

A kutatások a vállalati hatáskörben folyó termeléssel, a forgalommal kapcsolatos problémákra irányulnak. Beleértve a vállalati irányítás, vezetés hatékonyságát is, hogy következtetéseket tudjunk levonni az intenzív fejlődésre való áttérés, gazdaságunk modernizálása, világpiaci versenyképességének, integrációs készségének s általában a dinamikus egyensúlyban történő hatékony növekedést célzó gazdaságpolitikánk tekintetében.”

Mint látható rendkívül széles körű, összetett kutatásokról van szó.

ELSŐ LÉPÉSBEN elkészült a szaktanszékek együttműködésével a kutatási témavázlat. Ebben a kutatási feladatsortól eltérően a kutatás megkezdését megelőzően a vállalatok és a szocialista vállalat. 2. A vállalati irányítás és szervezés. 3. A vállalati munkaerő-gazdálkodás és munkaviszonyok. 4. A vállalati kereskedelmi funkciók fejlesztése. 5. A vállalati alapok optimális kihasználása és fejlesztése témakörök.

Nézzük meg kissé közelebbről ezen kutatási feladatokat. A társadalmi tulajdon és a

szocialista vállalat témakörben ilyen kérdések szerepelnek; az emberi munkaerő összekapcsolása a szocialista tulajdonban lévő termelőeszközökkel, a vállalati elkülönültség objektív alapjai és korlátozottsága, a társadalmi tulajdon és az üzemi demokrácia problémái. A vállalati irányítás és szervezés témakörben a belső hatásköri és szabályozási rendszer, a belső információs rendszer és a vezetés-szervezés hatékonyságával foglalkozó kérdések kerülnek kidolgozásra. A vállalati munkaerőgazdálkodás és munkaviszonyok témakörben a műszaki fejlődés hatása a munkaerő szakmai összetételére, munkaerő-és bérgazdálkodás-kérdések, a dolgozók részvétele a gazdasági döntésekben és a megvalósításuk ellenőrzésében, a munka szerinti elosztás érvényesülésének módjai a fő kérdések.

A következő részmakör a kereskedelmi funkciók fejlesztésének kérdéseit öleli fel: így a szocialista piaci modell kérdését, a vállalati piacépítéssel, a vállalatok piaciépítéssel, a piacbefolyásolás eszközeinek a vizsgálatát, a gazdasági prognózisok kérdéseit (konjunkturnyitások, gazdaságtervezés stb.). Az ötödik témakör a vállalati alapok optimális kihasználásának és fejlesztésének a kérdéseivel foglalkozik. Ebben a témakörben olyan kérdések szerepelnek mint az érdekeltségi rendszer érvényesülésének elvi és gyakorlati sajátosságai, a termelési tényezők optimális kombinációjának a kérdése, a vállalati gazdasági számítások és az optimális modellek, a vállalati álló- és forgóalapok kihasználása és fejlesztése, a vállalati növekedés és a vállalati tervezés kérdései.

Természetesen a konkrét tervek sokkal részletesebbek, itt csak vázlatosan soroltam fel a fő célkitűzéseket. ÖT TANSZÉK KAPOTT a fenti pontoknak megfelelően megbízást a kutatási munka megindítására és a tématerületek koordinálására. Ezek: politikai gazdaságtan tanszék, inarazdaságtan tanszék, ipari üzemszervezési tanszék, munkatudományi tanszék, piacutatási tanszék.

Ezek a tanszékek fogják (Folytatás a 2. oldalon)

Egy választás margójára

Az első évfolyam küldött értekezlete megválasztotta az évfolyam vezetését október 18-án. Az értekezletnek ez volt az egyetlen napirendi pontja.

A vezetésbe való jelölés körül néhány esetben heves vita bontakozott ki. Sok volt a hozzászóló. A fiúk általában így kezdték mondanivalójukat: „Egy században szolgáltam X, Y-nal”. Ennek következtében sokan alaposan megismerték egymást, de főleg személyes benyomásokat szereztek egymásról. E személyes okok voltak néha az ellenérvek. Ez nem lett volna baj, akkor, ha a jelenlévők ismerték volna egymást (igaz, lett volna mód az ismerkedésre, például az előzetes megbeszélésen, de körülbelül húsz küldött nem jött el...) és akkor a szavazás során objektívek tudtak volna lenni, de a szubjektív ítéletek hallatán egyesek nemmel szavaztak, sokan pedig tartózkodtak.

A heves viták, illetve azok elhúzódása azonban nem indokolta a küldöttek egy részének azt a magatartását, amivel a küldöttértekezlet alatt elrúgtak. Hiszen még csak az első évfolyam legmagasabb fórumán képviselték alapszervezeteiket.

A választások lehetőségét adtak egy kis statisztika elkészítésére, amiből bizonyos következtetések vonhatók le. A 22 csoport 66 vezetőségi tagja között 26 lány (39 százalék) foglal helyet. Az évfolyam ve-

zetőségbe két lány került (22 százalék). (Az első évfolyamon a fiúk, lányok aránya körülbelül 60—40 százalék.) Csak fiú vezetősége van a 9-es, 17-es és a 18-as csoportnak! Csak lány vezetősége van a 16-os csoportnak!!!

Még érdekesebb képet kapunk, ha azt vizsgáljuk, hogy a vezetőségi tagok közül hány fiú volt katoná. 40-ből 31, (78 százalék). Az évfolyam-vezetőségben pedig a fiúk 100 százaléka volt katoná. Az igaz, hogy a volt katonák jobban ismerik egymást, de azok közt, akik nem voltak előfelvételi-sek, nyilván van olyan, aki alkalmas lett volna az évfolyam vezetésébe. Az eltelt másfél hónap kevés volt ahhoz, hogy jobban megismerjék őket, mégis meglepő, hogy egyetlen egy ilyen névvel sem találkoztunk a jelölőlistán.

A küldöttek szavazása után a következők kapták meg a tagság bizalmát:

Az évfolyam titkára Akar László lett, a vezetőség tagjai pedig a következők: Szivi József (agít. prop. titkár), Marosvári Judit (szervező titkár), Bedkovits Erzsébet (tanulmányi) Kramár László (DJB-és) Bródi Gábor (kulturális), Greskovits Béla (előfelvételi-sek felelőse). Ezen kívül a vezetőségnek automatikusan tagjai lettek a már korábban megválasztott kollégiumi DB-titkárok. Kalász István (Veres Pálné) és Balogh Miklós (Makarénkö).

Toth Vladimir

Gólya-akadályverseny

Érdemes volt részt venni az október 21-i akadályversenyben, amit az ipar karosok szerveztek az elsőéveseknek. A feladatok nem voltak nehezek, csak fantáziára és leleményességre volt szükség, na meg jól kellett tájékozódni az egyetemen, nemcsak abban az értelemben, hogy meg kellett keresni egy-két eldugott termet, hanem az egyetemi életet is kellett hozzá ismerni. Csak néhány feladány, amivel megbirkóztak a versenyzők, több-kevesebb sikerrel: Fejblél kellett mondani a csoportok névsorát, majd egy tudós könyvmoly okozott problémát némely csapat tagjainak, akiknek nemcsak azt kellett tudniuk, hogy hány könyve van a könyvtárnak, hanem egyet elő is kellett keríteni az 500 000 darabból, hogy válaszolni tudjanak a következő kérdésre: Persze akik gyakran megfordultak ott... Aki meg nem, annak meg le kellett írnia, hogy milyen jó heti programot benyújtott le helyette. A következő állomások a Közgazdász tollkompatói érdeklődtek, hogy mi az impresszum, meg mekkora a példányszáma a lapnak, sőt egy cikket is megírtak az akadályversenyéről, amelynek nem kellett különösebb publicitás, mert anélkül is sok csapat vett részt rajta. Végül egy tréfas blokkdiagramot kellett szerkeszteni (működött!) a Volt egy-

szer egy Mehemed... kezdetű versikére. A blokkdiagram lefuttatására Mórész Zsigmond bácsi nem vállalkozott, de a legszellemesebbet a Gólyahírben közöljük.

A versenyt a 21. csoport csapata nyerte, 2. lett a 22. csoport, 3. lett a 18. csoport csapata. Gratulálunk nekik.

— tévé —

Helyesbítés

Az előző számban „Közélg évfordulóra...” címmel felvettem, hogy a tavalyi közgazdász vetélkedő nyertesének „egyike sem kapta meg mindezt az öt megillető nyereséget”. A tények összegyűjtésénél nem jartam el elég alaposan, ezért kötelességemnek érzem, hogy tévedéseimet magam igazítsam ki.

Két dologban tévedtem. Egyrészt a versenyzők egy része már megkapta a díjakat. Az első helyezett csapat egyik tagja a nyilvános gyűlésen vette a külföldi jutalomut, a másik kettő 3500—3500 forintot kapott, mert idejük szűkössége miatt nem tudtak külföldre menni. Az ipari kar két versenyzője közvetlenül a nyári szünet előtt, a harmadikuk (mivel egyetemünk gyakornoka lett) első fizetésével együtt ez év októberében kapta meg a harmadik helyezéssel járó pénzt. Egyedül az átkar csapatára áll teljes mértékben, hogy „mindezt meg” elefedeztek róluik. Másrészt az ügyben a rektorátust neveztem meg illetékesnek, mint aki a verseny döntője volt. Valójában nem a rektorátus, hanem a tanszék vállalták, hogy a KISZ rendelkezésére bocsátják a nyerteseknek járó összeget.

Szabó László

A „Szocialista vállalat”

című országos szintű kutatási főirányról

(Folytatás az 1. oldalról)

össze egy-egy résztémakör kutatási irányítását, szervezését. Nem kis feladat ez ha figyelembe vesszük, hogy 1975-ig közel 200 kutatási célt jelöltek meg a résztvevők és 180 egyetemi és külső munkatárs jelentette be csatlakozását a kutatásokba. Most folyik a kutatási tervek koordinálása, az egyetem összesített kutatási tervének az elkészítése, melyet össze kell kapcsolni a kutatások pénzügyi tervezésével, hogy a kutatóhelyek részére legalább ötéves finanszírozási előrelátást lehessen biztosítani. Ezt a feladatot a témát „Koordináló Tanács” titkársága, az ún. „Programiroda” végzi a lémafelelős tanszékkel együttműködve.

Abban a tényben, hogy ennek a munkának a szervezésével és koordinálásával a Közgazdaságtudományi Egye-

temet bízták meg, kifejeződik az itt folyó tudományos munka társadalmi elismerése, a társadalomtudományi kutatásokban betöltött szerepének a fokozódása is.

Az egyetemi oktatásban, a korszerű közgazdász-képzésben is érezetnő a kutatás hatását a munka. A kutatási eredmények felhasználása és oktatása egységesebb és átfogóbb közgazdasági ismereteket adhat a hallgatóknak.

Lehetővé válik, hogy e kutatásokban a hallgatók is aktív alkotó módon részt vegyenek, kibővíti a TDK munkalehetősége és jelentősége. Jól szolgálhatja ez az önálló gondolkodást, az elmélyült munkára való igény kifejlését. elősegítheti az egyetemi reform célkitűzéseinek hatékonyabb érvényesülését.

Mucsi Barnabás
gyakornok

Damian Ondó a vendégekkel

Emlékünnepély

Magyarországon jelenleg három guineai diák tanul. Kettő nálunk, egy az orvosi egyetemen folytatja tanulmányait.

Ok három rendezték meg azt az emlékünnepélyt, amely a négy éve szabad hazájukra emlékeztetett. Kiállításra mutatott be a régi és az új rendszer közötti különbség kézzelfogható példáit, az eltelt négy év óriási változásait.

A beszélgetés folyamán elmondták azt is, hogy a felszabadulás pillanatában mindössze 1 hazai közgazdász, 3 orvos, körülbelül 4 technikus és 6 jogász volt az országban. Hogy ezen javítani tudjanak, külföldi egyetemeket kellett találni (a hazaiak hiányában) — ahol felkészülhetnek Guineai jövődi közgazdászai, tanárai, jogászai, orvosai. Mint mindenkit, őket is a kormány jelölte ki, és küldte hozzánk.

Damian Ondó is így került

Magyarországra. Az ünnepségen ő volt a házigazdánk. Hazai népviseletben fogadott bennünket, kalauzolt a kiállításra, magyarázta az ország életéről szóló filmet. Ünnepi beszédét ezekkel a szavakkal zárta:

„Bár a reakció provokál bennünket — mi készek vagyunk megvédeni forradalmunkat az egyenlítő fölött. Kérjük önöket, hogy kísérjék figyelemmel ügyünket, függetlenségünk védelmét. Ezt várjuk a népek igazságától az ENSZ-ben, az Afrikai Egység Szervezetben és a baráti országokban.”

Az eseménysorozat táncszettel zárult. Négy kontinens fiai és lányai neveztek be a vetélkedőre, amelyen népük táncából adtak ízelítőt. A versenyt egyöntetű szavazattal az afrikai pár nyerte.

Demcsák Ágnes

Országos tanácskozás

A kormány határozata alapján az oktatási-nevelési intézményekben legalább két-évenként „ifjúsági parlament” kell tartani. Ennek megfelelően rendezték meg október 20-án az egyetemi és főiskolai hallgatók országos konferenciáját. Az országfőfokú tanintézményeinek körülbelül 150 képviselője vett részt a tanácskozáson, köztük egyetemünk képviselői is.

A hallgatók ilyen széles országos megbeszélésére már nem első alkalommal kerül sor. Mégis mi az, ami különösen fontos, rangosabb emléli most? Az ifjúsági törvény végrehajtásának és a hallgatók közéletben való részvételének fokozásáról és az ezzel kapcsolatos feladatokról tárgyalt ez a tanácskozás is. A bevezető referátumot dr. Polinszky Károly, a művelődésügyi miniszter helyettese tartotta az ifjúsági törvény végrehajtása során eddig megtett intézkedésekről, tapasztalatokról és a soron következő feladatokról.

Az egész napos tanácskozáson tulajdonképpen felvetődött minden, az egyetemi hallgatókat leginkább foglalkoztató probléma. Csak címszavakban: a TDK-munka, jegyzetek, intézményi demokrácia, ösztöndíj, integrált oktatás, túlterhelés, KK-munkák, a pályázati rendszer, egyetemi vezetői testületek munkája stb.

Bővebben villantsunk fel egyetlen gondolatkört. Az egyetemi demokrácia kérdése központi témája volt a felszólalásoknak, áthatótta az egész megbeszélést.

Az egyetemek és főiskolák rendkívül változatos képet mutatnak, ha a belső demokráciájuk oldaláról vizsgáljuk őket. Van, ahol még csak a legkezdőbb lépéseknél tartanak. Másutt — így nálunk is — a jogszabályokat már megalkottuk. Ahogy Polinszky elvtárs fogalmazta: A jogszabályok után szigorúbb alaposabb elemzéssel, tartalmában vizsgálva kell továbbfejlesztésünk ezt a rendszert. Ez egyik oldalról olyan jelentős problémát vet fel, mint a kari, egyetemi tanácsghallgató aktív részvétele az egyes tanácsai anyagok kidolgozásában, előkészítésében (demokratizmussal való tényleges élés lehetősége), és ugyanolyan fontos például a KISZ oldaláról: a hallgatói tanácsok és a hallgatók in-

A diák kender

— A saját szakkönyv nemcsak azért jó, mert alá lehet sorait húzgálni, jegyzetlapokat hagyhat benne az olvasó a könnyebb tanulás érdekében. A szakmát komolyan vevők számára jó érzés tudni, hogy a későbbi tanuláshoz, munkához vagy kutatáshoz kézikönyvszerűen mindig elővehető. De az ilyen jellegű könyvek rendszerint igen drágák. Gondoljunk csak a „diákzseb tükrében” a gazdaságföldrajz, világgazdaságtan könyvek árára! De összességükben az elméleti történet és tankönyv jellegű gazdasági matematika könyvek se adják alább! Egy tudni akaró hallgatónak a közgazdasági kisllexikon is napi szerszám kellene, hogy legyen! Van-e mód arra, hogy az ilyen drága könyveket olcsóbban kapjuk meg? Egyetemünkön kihez kell fordulni ennek érdekében?

Tamács Tihamérné, Közgazdasági és Jogi Könyvtár-
adó:

Banka András, igazgatói
Titkárság:

Ha a kiadók által megjelentetett szakkönyvet az egyetem tankönyvként használja, valóban van lehetőség az olcsóbb vásárlásra. Az egyetem tankönyvvé nyilvánítás jogát a Művelődési Minisztériumtól kapja meg. Ezután a Kiadói Főhatóság engedélyezi, hogy a drága könyvek árát csökkentjük a hallgatók számára. Az ilyen könyveket utalvány ellenében kaphatják meg az erre kijelölt boltokban. De megjegyzem, hogy az elmúlt években az utalványok negyedrészt se használták fel.

Az alábbiakhoz hasonló utalványok átvehetőek nálam a 128/b számú szobában, pl. a következő könyvekre: Korunk Világgazdasága I., III., Nemzetközi kereskedelem, Diplomáciai kapcsolatok, Matrixszámítás, Beruházáspolitikai, Áruforgalom és értékesítés, Analízis Differenciál- és integrálszámítás stb. De én is hozzáteszem, hogy — bár kevés számú halgató érdekében is megszerezzük az utalványokat — nem minden lehetőséget vesznek igénybe!

UTALVÁNY,

melynek ellenében 1 példány „KORUNK VILÁGGAZDASÁGA” című könyv kedvezményes áron, az eredeti 94,— Ft-os bolti ár helyett 66,— Ft-os bolti áron vásárolható meg, az egyetemi index felmutatásával.

Beváltható:
Közgazdasági és Jogi Könyvesbolt
Budapest V., Münnich Ferenc u. 8.

Szerkeszti: Koncz Gábor

Ez a való világ...

FILMREJTVÉNY-JÁTÉK ÉS FILMPÁLYÁZAT

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság más társadalmi és állami szervekkel közösen

1972. november 7. és 1973. május 9. között

filmrejtvény-játékot és kétféle filmpályázatot hirdet.

A FILMREJTVÉNY-JÁTÉKON mindenki részt vehet, aki a rejtvényt felbontva felbontott 15 film közül hat filmre vonatkozóan a szelvény kitöltésével válaszol. (12 film kérdéseinek megválaszolása kétszeres részvételt jelent.)

A fogadási szelvényt 1973. május 9-ig kell bedobni a mozik előcsarnokában levő gyűjtőládaikba. A felöttek számára kék, a fiatalok részére sárga színű rejtvényt adunk ki!

A helyes megfejtők között 1973. júniusában az alábbi díjakat sorsoljuk ki:

— KÉTSZEMÉLYES UTAZÁS AZ 1973. ÉVI MOSZKVAI NEMZETKÖZI FILMFESTIVÁLRA

— EGYSZEMÉLYES UTAZÁS AZ 1973. ÉVI MOSZKVAI NEMZETKÖZI FILMFESTIVÁLRA

— SZOBABÜTÖR-GARNITÚRA

— NÉGSZEMÉLYES CAMPINGSÁTOR, BERENDEZÉSEL

— MOTORKERÉKPÁR

— TOVÁBBI ÉRTEKES TÁRGYNYEREMÉNYEK

50 000 Ft ÉRTEKÉBEN

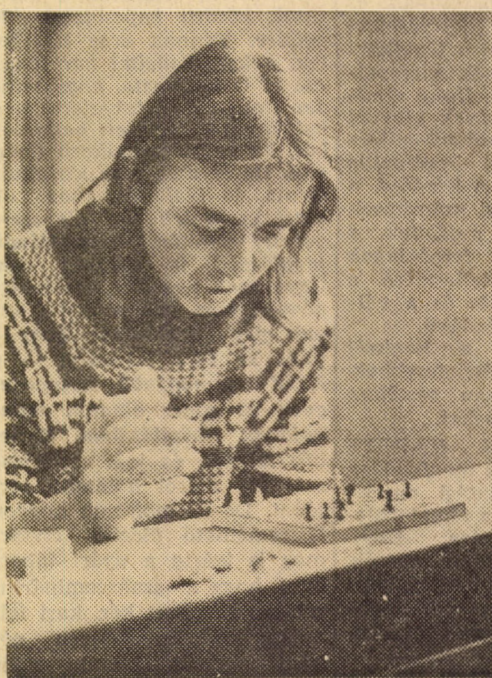
Részletes felvilágosítást kaphat az orosz nyelvűtanároktól. Náluk jelentkezettek!

FILMKLUB

A kari KISZ-vezetőségek 6 filmből álló műsorsorozatot indítanak november 12-től a Toldi moziban. Vasárnaponként a következő filmet vetítik: Charly (angol), Bohócok (olasz), Joe Hill balladája (svéd), In vivo (magyar, Szent-Györgyi Albert életéről), Tombol a Hold (angol) és WUSA (amerikai sztárparádé).

A megjelölt filmeket csak bérlettel lehet megtekinteni. A 6 film megtekintésére jogosító bérletek kaphatók a közönségszervezésen 14 Ft-os áron. A szervezők kérik, hogy minél előbb jelentkezzenek, mert várható, hogy a nagy érdeklődés miatt ezek az olcsó bérletek hamar elfognak.

SIKK A SAKK

FOTÓ: ESZES

A TDK helye és jövője

Egyetemünk hallgatóinak szakmai és tudományos téren végzett munkája, úgy érezzük egyik fokmérője lehet egész képzettségünk színvonalának. Ezen színvonal emelése érdekében a reform óta számos új szervezeti forma jött létre, s születnek ilyenek még ezután is. Időről időre viták keresztüztübe kerül képzési struktúráink valamelyik eleme. Közéjük sorolhatjuk a TDK-t is. E téren az utóbbi néhány évben egyszerre jelentkeztek dicséretes eredmények és kellemetlen tendenciák. Sikereinkkel máris méltán büszkélkedhetünk, de sokan úgy érzik, feltáratlan tartalékok rejlenek még nálunk a TDK mozgalomra szélesítésében. A jelenlegi TDK — eredményei ellenére — nem te-

kinthető még hatékony oktatáson kívüli képzési módok. Holott az lehetne! A javítás lehetőségeit próbáltuk megkeresni, javaslatokat gyűjteni, ezzel is elősegíteni más, a mienkénél magasabb fórumok munkáját, amikor október 18-án kerekasztal-beszélgetést hívtunk össze. Meghívtott vendégeink voltak: dr. Nyilas József tudományos rektorhelyettes, dr. Szabados Anna és dr. Molnár László, az ipari ill. a kereskedelmi kar dékányhelyettesei, Forgács Csaba, a KISZ VB tanulmányi felelőse, Késedi Ferenc és Tarcsi Gyula, a munkatudományi tanszék gyakornokai, Tömpe István és Temesi József, a szakkollégium tagjai, valamint szerkesztőségünk munkatársai.

csolat lazul. Az önálló munkák megírására több bátorítást kapnának, mert az a tanár, aki először figyel fel tehetséges hallgatóira, továbbra is támogatni tudná őket. Így lehetne beindítani a folyamatos munkát, melynek során harmad-negyedévből eljutnának a TDK-hoz. Előzmények nélkül számomra is elképzelhetetlen.

TÖMPE ISTVÁN:
Mi szakkollégisták is tapasztaltuk, hogy a TDK terén nincs minden rendben. Ez nem folyamatos munka, ez nem tudományos diákkör, egyszerű felolvasásban merül ki. Egy kampányszerű TDK csak csóddal végződhet. Voltam olyan szekciósülésen is, ahol csak a felolvasók voltak jelen. S ha vannak érdeklődők, mi-

után először hallanak a problémáról, felületes ismeretek alapján felületesen szólnak hozzá, egy felületes félórát töltenek el a dolgozattal, sokszor csak azért, mert az értékelésnél a hozzászólások is számítanak... Nyilvánvalóan nem helyes rendszer, ezért mi a szakkollégiumban a folyamatos beszámolást vezettük be. Kisebb csoportok dolgoznak egy témán, ez a rendszer véleményem szerint a TDK-ban is beválna.

állítsunk követelményeket, melyeket rendszeresen számonkérünk. Ezért tetszik nekem a kollégiumi beszámolótás.

A szekciósüléseket én nem tartom rossznak, igaz, hogy a viták színvonalának nem tesz jót, hogy a dolgozatok teljesen ismeretlenek a hallgatóság előtt. Meg kéne találni a módját, hogy korábban is hozzáférhető legyenek, szerintem azonban ez rendkívül nehéz. Ugyanakkor az a véleményem, ha valaki felkészülten tartja meg előadását, ki tud térni témájának minden lényeges pontjára, a vitáknak nem kell feltétlenül felszíneseznek lenniük.

ZSEMBERY ÁGNES:
Jelenleg nem tekinthető igazán nyilvánosnak a TDK, emiatt magánjellegűek a viták. Amennyiben a nyilvánosság kérdése rendeződik, ez meg fog szünni.

A diákok öntevékenysége érvényesüljön

NYILAS JÓZSEF:

Mai napon kaptam Polinszki elvtárs levelet, amelyben megkérte a TDK-ra vonatkozó utasítástervezetet. A tervezet október 20-án ismerteti az egyetemi és főiskolai hallgatók országos konferenciáján. Szeretném ismertetni az utasítástervezet főbb gondolatait.

A TDK a legtehetségesebb diákok számára szerveződik. Véleményem szerint ezért a jelenleginél lényegesen nagyobb létszámmal a jövőben sem számolhatunk. Tavaly 105—110 dolgozat érkezett be, ez a szám már igen jelentős, Gödöllőn a mi egyetemünk hozta a legtöbb pályamunkát. Én a kérdés egyik legfontosabb pontjának a hallgatók hozzáállását tartom. Ha ők nem hajlandók tömegesen pluszfeladatokat vállalni, akkor kereáthatunk mi bármilyen szervezetet. Eddig sem a szervezeti formák hiányán múlott, hogy nem volt élénkebb diákköri tevékenység.

Az utasítástervezet leszögezi, a diákkörökben a hallgatók a tantervben előírt feladataikon túlmenően tevékenykedjenek. Függetlenül attól, hogy előbb elkészült szakdolgozatot vagy szakkollégiumi dolgozatot nyújtanak be a hallgatók, értékes tudományos diákköri tevékenységnek kell elfogadnunk. Ez azért fontos, mert fennállhat annak a veszélye, hogy ha mi ezeket a dolgozatokat nem fogadjuk el (hanem csak a tudományos diákkörben készülteteket), jelentősen visszaesik részvétel arányunk az országos konferenciákon, az ország sok egyetemén ugyanis nincs már hely, ahova a dolgozatokat beadhassák (szakszeminárium, szakkollégium), így összes tudományos tevékenységük TDK-munkájukat erősítene. Ebben a kérdésben egyöntetűséget kell elérnünk.

Néhány szót a szervezeti formáról: diákkört azonos tudományos érdeklődésű hallgatók szervezhetnek, a diákkör tevékenysége minden esetben valamilyen oktatási egység (tanszék) munkájához kapcsolódik, vezetőjét a tanszék dolgozói közül a diákok kéri fel. Ez a rendelkezés is azt célozza, hogy a diákok öntevékenysége a TDK vonalán is érvényesüljön.

★
Az elkövetkezendő hónapokban a minisztérium és az országos diákkonferencia mellett a TDK ügyét tárgyalni fogja a rektori tanács és az egyetemi KISZ-szervezet is. Cikkünket abban a reményben tesszük közzé, hogy valamennyi érdekelt olvasónk értékes gondolatokat talál majd a hozzászólásokban, és ezáltal mi is hozzájárulunk a határozatok elkészítéséhez.

Farkasházy—Zsembery

SAKSZEMINÁRIUM — SZAKKOLLÉGIUM — TDK

ÁRVA LÁSZLÓ:

A tudományos-szakmai munka jelenleg meglevő kereketeinek vizsgálatával kellene mindenképp kezdeni... Egyetemünkön meglehetősen speciális helyzet alakult ki ebből a szempontból. A TDK-körök elsorvadtak, megszűntek, ugyanakkor létrehozták a szakszemináriumokat és a szakkollégiumot. Gyakran hangzott el azóta érvként a TDK-körök ellen, hogy feladatukat a szakszeminárium és a szakkollégium tökéletesen betölti. Én személy szerint nem osztom ezt az álláspontot, mert a tudományos diákkör olyan előnyöket képes nyújtani a fenti két forma mellett, melyekről nem tudom miért kellene lemondanunk. Gondolok itt elsősorban az első-, második- és részben a harmadévesek bevonására. Egy tudományos diákkör emellett olyan nyitottsággal bírhatna, mellyel sem a szakszeminárium, sem a szakkollégium nem vetekedhet. Nemcsak egy szűk témán dolgozó emberek kerülnek itt össze, hanem bárki, aki a tanszék melletti körben dolgozik vagy akárcsak elmegy a nyilvános ülésre.

Gödöllőn fordult elő, hogy csak a szekciósülés során ismerkedtem össze olyan emberekkel, akik bár ide jártak egyetemünkre, hasonló témáról is írtak, mint én, mégsem tudtunk egymásról, pedig valószínűleg lett volna miről beszélni a dolgozat írása közben is. Ezek után azt hiszem nem véletlen, hogy a tudományos diákkörök szervezésének kérdése foglalkoztat elsősorban. Természetesen legalább ennyire fontos a másik két formának a vizsgálata is, amelyek szerves részét képezi az egyetemen folyó szakmai-tudományos munkának.

MOLNÁR LÁSZLÓ:

Hogy a TDK-munkában bizonyos megtorpanást észlelhetünk az utóbbi években, kétségtelenül szerepet játszik, hogy mi a tudományos munkát az oktatás szerves részévé kívántuk tenni. Amikor az egyetemi képzési reform ki-szélésítette a tudományos munkát a szakszemináriumon, szakmai gyakorlaton, szakkollégiumon keresztül, kicsit el-sikkadt ennek régebbi formájára de azt korántsem lehet állítani, hogy a diákok oldaláról a tudományos munka annyira elsorvadott volna, mint amennyire a TDK-dolgozatok száma visszaesett.

TEMESI JÓZSEF:

Ezen a beszélgetésen én elsősorban a szakkollégium szakmai-tudományos munkájáról szeretnék beszélni. Nálunk harmadévből mindenkinnek tudományos tevékenysége beszámolójaként TDK-szintű dolgozatot, illetve TDK-t kell írnia. Tavaly a szekciósülésen felolvasott 70 dolgozat felét szakkollégisták készítették, reméljük ez a szám idén 40—50-re fog emelkedni.

A szakkollégisták számára több olyan lehetőség van, amelyek nem valósíthatók meg tömeges méretekben, és ha úgy tetszik, ez a szakkollégium privilégiuma, ami miatt tulajdonképpen szervezték. Például a szakkollégisták hivatalosan is olyan témát választhatnak a koncentrált időszak alatt, amivel foglalkoznak. Ezt egyetemi méretekben két-háromszor fölve egyelőre nem tudom elképzelni. A másik specifikum, hogy témájához mindenki egy-egy tanárt kap segítségül. Tömegmére-

náriumot, a szélesebb témák sok hallgatót vonzanának, és a kettő együtt biztosítaná, hogy felkészültebb, önállóbb, a gyakorlatot jobban ismerő közgazdák kerüljenek ki az egyetemről.

Vigyázzunk azonban arra, hogy ne csak szervezéssel biztosítsuk a kör jellegét a fiatalok nagyfokú aktivitása és segítsége is szükséges.

Vonjuk be az alsóbbéveseket is

Igen örvendetesnek tartanám az első- és másodévesek bevonását a TDK-munkába, sok témával megismerkedhetnének, nem szükséges, hogy dolgozatokat írjanak, ha ott vannak néhány vitán, már abból profitálhatnak, megtehetnének az első lépéseket a tudományos munkába való bekapcsolódásra. A tudományos munkának megvannak a maga lépésszökei, jó lenne ezt mihamarabb elkezdni.

Javasolnám továbbá, hogy a KISZ bocsássa közre a diákköri dolgozatok értékelési szempontjait. Sokat segíthetne ugyanis a dolgozat megírásában, ha előre tudná a hallgató, milyen szempontok alapján értékelik munkáját, és nem a dolgozat megírása után derül ki, hogy mikre kellett volna még gondolnia ahhoz, hogy dolgozata esetleg a nemzetközi TDK-ra is kijusson.

Helyes módszernek tartanám, hogy minden tanszék mellett, ahol diákkört szerveznek, diáktitkár is működjön. Előbb és közvetlenebb kapcsolat lenne így a hallgatókkal. Mi az ipargazdaságtan tanszék részéről szívesen segítnék a kör létrehozásában.

MOLNÁR LÁSZLÓ:

A tudományos munka, a kutatás láza, óriási jelentőségű a közgazdává válásban. S aki nem kezdi el mindjárt pályája kezdetén, az könnyen arra az útra siklik, hogy sohasem lesz belőle közgazdász. Helyesnek látom ezért én is az alsóbb évesek bevonását, a szakszemináriumokkal csak harmadévi második felében ismerkednek meg, és ez a tudományos munka elkezdéséhez túlságosan késő.

Egy fontos kérdés. Tapasztalataink szerint igen gyatra, kezdetleges a hallgatók íráskézsége, fejlesztésének hiánya szembetűnő egyetemünkön. A hallgatók tudományos diákköri tevékenysége sokat lendíthetne ezen.

Fel szeretném hívni a figyelmet a Szocialista Vállalat hosszútávú kutatási programra, amely híhetetlen nagy lehetőségeket rejt, és talán a tudományos diákkörök fő profilját is megadhatná. Véleményem szerint ezen keresztül a hallgatók sok témával ismerkedhetnek meg, jelentős segítséget nyújthatnának a témákat kidolgozó tanszéknek. S ez olyan gerinc, amire fel lehetne építeni a leendő új TDK-szervezetet.

LANTOS VERA:

Én is problémát látok abban, hogy az első- és másodéves hallgatókat nem veszik komolyan a tudományos képzés szempontjából. Pedig ők azok, akik a legnagyobb tenniakarással érkeznek az egyetemre, de itt a hirtelen szabad-ság mellé sokszor nem kapnak semmi pluszt. Természetesen nem kezdhetnek rögtön TDK-val, a szemináriumi beszámolókat viszont lehetne fokozni, hiszen ezekben az években vannak a legközvetlenebb kapcsolatban a szeminárium-vezetőkkel, később ez a kap-

TÚLSÁGOSAN LETERHELTEK AZ OKTATÓK

TARCSI GYULA:

A TDK-dolgozatokat én csak egy végeredménynek tartom, az egyetemi hallgatókat érintő összes ráhatás, az összes tananyagot kívüli oktatási nevelési forma végeredményének. Értelmetlen dolog lenne a TDK-ba csak azokat a munkákat sorolni, amelyek egy körben készültek. Amiért én támogatom a köröket, az az, hogy a hallgatók tanszékéhez való kapcsolódása csak az alaptanszék esetében megoldott, ott is csak szervezeti kötődéseken keresztül, nem biztos, hogy tartalmilag is. Nem véletlen az, hogy felsőéves mikroszakosok részéről évek óta nem születik tudományos munka ideológiai tárgyakból: politikai gazdaságtanból, tudományos szocializmusból, filozófiából. Nekik ezekhez a tanszékhez nincs szervezeti kötődésük, egyszerűen nem tudnak eljutni az írásig, mire valakit elérnének a tanszékéről, addigra elmegy a kedvük. Állítom, hogy ők is remek dolgozatokat írhatnak ezekből a tárgyakból, ha lenne hozzá szervezett lehetőségük.

A másik problémám az, hogy én nem látom biztosítottnak az egyetemen megfelelő létszámú hallgató bevonását a tanszéki tudományos munkába. Ennek egyik oka az oktatók leterhelése, a másik az érdeklődés más irányára. Azok a tanárok, akik vonzanak a hallgatókat, nagyon leköltöttek, kevés erejük marad. Ezért van az, hogy néha éppen a vezető oktatók szakszemináriumok színvonalát nem kielégítő, legjobb tanáraink egyszerűen nem érnek rá. Ez olyan körforgás, amit valahol meg kéne vágni. Szerintem úgy, hogy jobban kötnék az oktatáshoz, esetleg éppen a TDK-hoz. Lehetőségét látom annak is, hogy vezető oktatók saját témájukon a hallgatók kisebb csoportjaival együtt dolgozzanak.

KÉSEDI FERENC:

A köröknek nem csak az lenne a feladatuk, hogy itt dolgozatot szülessenek, hanem, hogy minden ambíciózus hallgatót össze-

gyűjtsenek, azok ott megtanuljanak vitaközni, érvelni. Ahhoz, hogy igazán színvonalas dolgozatok szülessenek, az kell, hogy az oktató legyen ott a kezdetől az utolsó pontig, tanácsadásaival mindvégig segítse a hallgatót, tiszteletben tartva egyéni elképzeléseit. Viszont az oktatónak nagy a leterhelésük, elfoglaltak — ugyanoda jutunk vissza ahol elkezdttük, ezért én nem vagyok optimista.

FORGÁCS CSABA:

Szeretnék néhány szót szólni a TDK régebbi szervezetéről. A TDK először a KISZ vezetése alatt állt, majd általam megbízott intézte ügyeit két éve újra KISZ-felelőse van. Régebben tudtommal csak az Ipargazdaságtan tanszék mellett működött olyan TDK, amelyet körnek is tartottunk a szó megvilágított értelmében. Két éve a KISZ-ben elhatároztuk, hogy az egyéni munkáknak kollektív tartalmat adunk. Ehhez tudni kell azt, hogy hiányzott a TDK egyetemi szintű irányítása is, nem volt még TDK-tanács. Addig nem is próbáltunk köröket szervezni, amíg nem biztosított az egész munka irányítása. A tanács tavaly szeptemberben alakult meg nyolc taggal (három oktató, három hallgató és két fő hivatalból). Ezek után terveztük, hogy a tanszékhez kapcsolódva létrejöhessen a tudományos diákkörök. 5—10 évvel előzzel már nem létezett ez a forma, most tehát újból feltámasztása volt a cél. Az utóbbi két évben az egyetem minden fórumán felmerült a téma, sajnos a kezdő lépések megtételére kevésbé került sor.

A szervezésnél problémát okoz, hogy amíg nem történik meg az állami vezetés részéről a TDK-t vezető oktatók munkájának kötelező óraszámukba való beszámítása, addig ez a forma nem lesz életképes. Nem lehet csupán az oktatók lelkesedésére építeni. Ahhoz a javaslatom, hogy a TDK-munka terén kiemelkedő eredményt elért hallgatók témakoncentráltan vehessenek részt, én is csatlakozom.

A SZAKMAI GYAKORLAT SZEREPE

A szakmai gyakorlat is lehet egy jó TDK alapja, de felmérésünk szerint a gyakorlat sikere elsősorban az instruktorokon múlik, márpedig a nekik fizetett 200 forint nem biztosítja felelős hozzáállásukat. Volt egy javaslatunk, hogy a vállalatokat valamilyen formában tegyük felelőssé a szakmai gyakorlat sikeréért.

SZABADOS ANNA:

Szerintem a vállalatoknak érdekük kell, hogy legyen a gyakorlat jó kihasználása, hiszen sok esetben a hallgató náluk fog elhelyezkedni. S mivel az egyetemnek nincs kerete, a vállalatnak kellene megoldania az instruktor megfelelő anyagi glimserését.

MOLNÁR LÁSZLÓ:

A vállalatoknál ez nem csupán anyagi kérdés, a leggyakorlatosabb szakemberek éppúgy agyonterheltek, mint az egyetem.

TARCSI GYULA:

A hallgatót kéne kényszeríteni, hogy jól használja ki a gyakorlatot, erről készített

munkáját kritikusanban kelle-e elbírálni.

MOLNÁR LÁSZLÓ:

Ez nem kénszer kérdése, sok múlik azon, hogy mennyi ambíció van a hallgatóban. Szerintem az igazi tehetség nem kallódhat el.

TÖMPE ISTVÁN:

De sok fél tehetségből lehetne tehetség, ha kellőképpen foglalkoznának velük.

FORGÁCS CSABA:

A közeljövőben fokozottabban kell megvalósítani, hogy a hallgatókat témáknak megfelelően helyezzük el a szakmai gyakorlatra. Ez is számos TDK-dolgozatot eredményezhet. Szerintem sem lehet mindent az ambícióra építeni, szigorúbb számonkérés is hozhat javulást. Sokat segíthet egyes hallgatók bátorítása, vannak szerény emberek, akik nem tudják hova menjenek, hogyan fogjanak hozzá a munkához. Közülük is sokakat be lehetne vonni a körökbe. Akik pedig a későbbiekben vállalják a rendszeres munkát, azok elé

FORGATÁSON

Almosan caplatunk a Pasareti út csendes házai között; reggel 6 óra van. Ide még nem hatolt fel a nagyváros reggeli moraja. Alig néhányan járnak az utcán, mindenki a 122. számú ház felé siet. A ház udvarán makettek, díszletek, állványok, rajtk felirat: Bowie Street, Tom Tomson stb. A filmgyár Pasareti úti telepén vagyunk, s ezek a készülő új produkciók kellékei. Az udvaron már beöltözött statisztéria sétálgat. Frakkok, cilinderek, földet söprő ruhák mindenfelé. Hamarosan mi is a sminkszobában ülünk. Rossz ízű, szagú szivacsokkal maszírozzák az arcunkat. Lassan a stáb is szállingózik. Építész, fodrász, szabó, kellékes és még ki tudja hány ember kell majd a lámpák mögé. Befutott a világító, az operatőr, a dramaturg, a rendező segédje, annak a segédje stb. Csak a „művész” urak hiányoznak még. 8 körül érkezik az első, Gy. A. színművészcseke. Taxin jön, semmi feltűnés. Kopott, felöltőjében szürke egérnek lát-szik.

Bárdi, Páger. Csupa nagy név, jól ismert arcai a filmvászonról, képernyőről. Parókában, fardatan, gyűrötten. Jön T. művész Konyak nevű kutyájával, akire bizony sokkal több figyelem irányul, mint X-re vagy Y-ra. Hiába, még a kutyának is kutyajó dolga van, ha híresség tartja a porázát. Viháncolva érkeznek a színésziparitanulók-intézet növendékei. Ok még nem színészek, csak majd azok lesznek. Ezzel a statisztériával, mindenki-vel. Nevetséges pózok, egyik cigarettát a másik után, erőltetett nevetés, adomázás. Háborog a bensőm. Társaimat sem dobja fel túlságosan a dolog. Megjött a rendező is, elhangzik az ordítás: „Mindenkinek a helyére”. Kezdődik a munka. Próbák, próbák, próbák. Kibálás, „kellék, smink”, „Vegyük le az órájukat!” Végre minden stimmel. A művész urak beálltak, a statisztéria elrendezve. Ujjongunk, lelkesedünk, álmélkodunk, meghatódunk. Aztán szünet. Vége az első jelenetnek.

Újabb beállítás. Egy Mefiszto-arcú úr remek történetekkel szórakoztatja a kö-

rülötte állókat. Közben hangy eleganciával Chesterfieldet húz elő a zsebéből, három részre töri, és pöfékel. Ő a művészvilág szakavatott ismerője, állandó statisztika. De amikor nem látja senki, Munkást szív, és idegesen huzogatja szakadt pulóverét. Mi csak toporogva állunk, rácsodálkozunk egy világra. Az álomvilág szétesz szobán.

Kezdődne a második snitt, de a művész urak sehoh. „Hol az istenben vannak már megint! Hát mi az isten vagyok én, hogy mindenre odafigyeljek!” — így a rendező. Rohangálás, a büféből előkerülnek a szereplők, hangnemváltás, „Lacikám, állj ide, play-back indul, majd ráállunk a géppel az arcodra.” Ez is sikerült. Már legalább egypercnyi anyagot felvettek ma. Színesváltás. Rohangás szinkronban, színházba. S közben pletykák. „Fehetségtelen, rossz... Jaj, látalak a múltkor, remek, csodás, kiforrott. A rapacs, csapnivaló. Láttatok azt a darabot? Borzasztó volt. A Darvas egy h...” S közben nevetés. Cukkolják magukat hogy a könnyük is csorog. Kell is a következő jelenethez. „Felvétel indul”, a mosoly lehervad, szenvedő, könnyes arcot örökít meg a kamera. Vágóolló kérdése az egész, hogy mit kap a néző. Nevetséges.

Jön a magánjelenet. A főhős és kedvese találkozik. Próbák egyszer-kétszer, ötször. A főhősön kirohan a kapun. „Ah, szerelmem!” Nem jó. Újabb kirohanás. Megbotlik. Na, még egyszer. Nem elég szenvedélyes, és ez így megy tovább. Dél van. Újabb magánjelenet. Csupa nagyjelenet ez a film. A sztár csodálatos ruhában, csillogó-villogó lépdel hódolói között. Hol van a reggeli fáradtság? (A smink csodákra képes.) A statisztéria süg-büg. Öregúr, jó hatvanas. „Nézzé, hogy aláú-colták a kicsikét. Nincs ennek se melle, se fenéke.” A kamera azonban a szikrázó mosolyt, az aláú-colt kebleket fényképezi. A sztár szerepe ez, és semmi több. A rendező, a stáb, s mindenki nyújas. „Széket a művésznőnek.”

Újabb beállítások. A főhős szemből, oldalról, a főhős viv, átöleli szerelmét stb. és vége. A mai napra kész. Mindenki elégedett, ütemben folyik a forgatás. Nincs különösebb bökkendő. Kész lesz szilveszterre a „szuperprodukción”.

Fél három. Álldogálunk a pénztár előtt. A frakkos, cilinderes urak helyen kopaszodó, szürke emberek. Jobbára nyugdíjasok, lecsúszott egzisztenciák, akik így hitetik el magukkal, no azért mi is csak vagyunk valakik. Szánni való emberként.

A statisztéria másik része diák. Kell az a százas, amit egy-egy nap után fizetnek (nem olcsó egy ilyen „művészi” alkotás), de sokan csak egyszer-kétszer jönnek. Mert ilyenkor, 1/3 körül már nemcsak az éhség mardossa az ember gyomrát, hanem valami más is.

Mátyási József

Sebők János

TDK kutatási témák az 1972-73. tanévben

A korábbi évek gyakorlatának megfelelően e tanévben is kezdetekbe adjuk a TDK-k részére kiírt kutatási témák jegyzékét. Bevezetőben néhány tartalmi és szervezeti kérdést ismertettünk.

A KISZ-kb egyetemi és főiskolai osztályának és a Művelődésügyi Minisztérium felsőoktatáspolitikai főosztályának 1972. februárjában kiadott javaslatára alapján:

A TUDOMÁNYOS DIÁKKÖR célja annak elősegítése, hogy a legtehetségesebb hallgatók képességeiknek megfelelően készüljenek életpályájukra, bekapcsolódjanak az egyetem és a szakterület tudományos életébe.

A TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRT a tanszékek (kollégiumok, külső intézmények) és a KISZ-szervezet közös kezdeményezésére a tudományos diákköri tanács hozza létre.

A diákköri tagok felvételéről és kizárásáról a tanszék és a megfelelő KISZ-testület egyetértő javaslatára alapján — a diákkör dönt. A diákkörök maguk közül demokratikus módon vezetőt (titkár) választanak, aki képviseli érdekeiket a szakmai vezetést képviselő szervek előtt, kapcsolatot tart a diákköri tanáccsal, a KISZ illetékes fórumaival.

A diákkör tagjai a megfelelő szakmai-tudományos egye-

sület, társaság ifjúsági szakosztályainak teljes jogú tagjai. A diákkörök a tudományos munkájukat irányító oktatók útmutatása alapján tudományos munkatervet készítenek. A munkaterv magában foglalja:

- a) A tagok egyéni és kutatási programját;
- b) A diákkör ülésein szereplő vitatémák, dolgozatok, kísérletek programját;
- c) Helyi konferenciákra, más rendezvényekre való felkészülést;
- d) A megoldandó gyakorlati feladatok kifizetését;
- e) A külső (üzemi, intézeti, stb.) kapcsolatok megteremtését.

A szakszemináriumi munkában részt vevők eddig nem sok TDK dolgozatban számoltak be szakszemináriumi munkájuk addigi eredményeiről, pedig ez a lehetőség jelentős segítséget nyújtana számukra a közeli diplomaírási és -védelmi munkában.

Új színtört jelenthetne TDK-mozgalmunkban, ha esti és levelezőhallgatóink is bekapcsolódnának az egyetem tudományos életébe, a gyakorlathoz való közvetlen kötődésük gyümölcsözőleg hathatna tudományos diákköreink tevékenységére.

A mellékelt témajegyzékben a tanszékek olyan kutatási té-

mákat jelöltek meg, amelyekből diákkör szakmai irányítását vállalják. Az egyes témákról bővebb felvilágosítást a tanszéki TDK felelősök adnak. A tudományos diákkörbe is náluk vagy a KISZ kari tanulmányi felelősöknél jelentkez-hetsz. Speciális problémákkal fordulj a diákköri tanács tagjaihoz.

A DIÁKKÖRI TANÁCS TAGJAI:

Elnök: Dr. Nyilas József (tudományos rektorhelyettes)
Titkár: Kerekes Sándor
Általános kar: Bánfy Tamás tanársegéd, Básti Tünde KISZ tanulmányi felelős.
Ipari kar: Andrásévi Klára oktató, Csizsinszky Mária KISZ tanulmányi felelős.

Kereskedelmi kar: Tóth András tanársegéd, Rózsa Katalin KISZ tanulmányi felelős.
I. évf.: Bedekovics Erzsébet KISZ tanulmányi felelős.

A tudományos diákköri konferencia pontos időpontját még nem tudjuk megadni, de valószínűleg 1973 áprilisában lesz, így a diákkör tudományos eredményeit tartalmazó dolgozatokat előreláthatóan március elején kell leadni. (A pontos dátumokról a Közgazdaszban és a KISZ-hirdetőtáblán adunk tájékoztatást.)

TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI TANÁCS

TDK dolgozatok témajegyzéke

KÖZGAZDASÁGI ELMELETEK TÖRTÉNETE TANSZÉK:

1. A modern polgári közgazdaságtan történetének,
2. A szocializmus politikai gazdaságtana történetének,
3. A magyar közgazdasági gondolat történetének egy-egy problémája a hallgatóval való személyes megbeszélés alapján.

IPARI ÜZEMSZERVEZÉSI TANSZÉK:

1. Az iparvállalatok belső irányítási rendszerének fejlesztési kérdései.
2. Az iparvállalatok termelőegységeinek önelszámolása, az önelszámolás metodikai problémái.
3. Iparvállalati folyamatok szervezésének módszertani kérdései.
4. Korszerű matematikai módszerek alkalmazása az iparvállalati tervezésben, szervezésben.
5. Az iparvállalati szervezés tervezésének, a szervezésfejlesztési programok, a szervezési koncepciók kidolgozásának kérdései.
6. A szervezési funkció helyzete az iparvállalatokban.

TUDOMÁNYOS SZOCIALIZMUS TANSZÉK:

1. A nyugat-európai diákmozgalmak eredete és sajátos vonásai.
2. A Szovjetunió és az európai szocialista országok szerepe az európai kollektív biztonság megerősítésében.
3. A szocialista társadalom osztálystruktúrájának elméleti kérdései.
4. Társadalmunk osztálystruktúrája.
5. A munkásosztály vezető szerepének érvényesülése társadalmunkban.
6. Az értelmiség helye, szerepe a szocializmust építő magyar társadalomban.
7. A szocialista parasztságunk jellemző vonásai.
8. Az MSZMP szövetségi politikájának időszerű kérdései.
9. A szocialista nemzeti egység politikája.
10. A demokratikus centralizmus — a kommunista pártok szervezeti alapelve.
11. A kispolgári szocializmus modern irányzatainak bírálat.
12. A mai burzsoá állam politikai rendszerének jellemző vonásai.
13. A szocialista demokrácia fejlesztésének feladatai hazánkban.
14. Az üzemi demokrácia.
15. A tümegszervezetek szerepe a szocialista demokráciában.
16. Kulturális forradalmunk.
17. A marxizmus klasszikusai a nemzeti kérdéstről.
18. A nemzeti-nemzetiségi kérdés megoldásának marxista-leninista alapelvei, s ezek gyakorlati érvényesítésének eredményei és problémái.
19. A nacionalizmus lényege, történelmi megíté-
lése szükségessége.
20. Proletár hazafiság és internacionalizmus.

NEPGAZDASÁG TERVEZÉSE TANSZÉK:

1. A tervezés pontosságának mérése ökonomiai módszerekkel.
2. Aggregált keresleti és kínálati függvények.
3. Egységes népgazdasági információs rendszer kialakításának problémája.
4. A nagytávlatú közelítés módszertani kérdései.
5. Nagytávlatú regionális kérdések.
6. Beruházási piac helyzete.
7. Jövedelemszabályozási rendszerünk és a munkaerőmozgás összefüggései.
8. Hatékony és az árak problémái a növekedési modellekben.
9. Döntés a bizonytalanság figyelembevételével.

MATEMATIKA-TANSZÉK:

1. Trendvonalak megbízhatóságának számítógépes vizsgálata.
2. Operációkutatási módszerek alkalmazása egyes szolgáltatás ágazatok tervezési tevékenységében.
3. Feladási pályagörbék elemzése állapotterében.
4. Megbízhatóságelmélet és közgazdaságtudomány.
5. Agrármodellek Magyarországon.
6. A játékelmélet gyakorlati alkalmazási lehetőségei.

BELKERESKEDELEM GAZDASÁGTANA TANSZÉK:

1. Egy-egy cikkesport vagy konkrét cikk közép-távú vagy hosszú távú prognózisa.
2. A vállalati marketingstratégia kialakulásának problémái a belkereskedelemben.
3. A szövetkezeti kereskedelem koncentrációs törekvései.
4. A szövetkezeti kereskedelem hálózatfejlesztése és annak anyagi feltételei.
5. A vállalati alapok és felhasználásuk a belkereskedelemben.
6. Az 1968-1972. év időszak gazdaságossága, összehasonlítva a belkereskedelmi vállalatok 1963-1967. évi gazdálkodásával.
7. Az idegenforgalom gazdasági hatékonysága.
8. A kereskedelmi nagyüzemek létszámgazdálkodása és munkaszervezésének időszerű kérdései.

IPARI TECHNOLÓGIAI ÉS ÁRUISMERETI TANSZÉK:

1. Az árumínőség, az optimális minőség ömszaki-gazdasági tartalma. A minőség gazdasági függőségei.
2. Az árumínőség mérése, a mintavétel módszerei.
3. A minőség jelzése, a fogyasztók érdekvédelme.
4. A minőségellenőrzés rendszere és szervei.
5. Az áruk rendszertana, az árurendszer tan, a polilepeli és poliészter gyanták példáján.
6. Az organoleptikus áruvizsgálatok megbízhatósága.
7. Diergenszmaradékok és rétegekromatográfiás vizsgálata az élelmiszerterületen.
8. Matematikai-statisztikai módszerek az áruvizsgálatok értékelésénél.
9. Megbízhatósági vizsgálatok a műszaki áruk körében.
10. A konténeres szállítás és hatása az áruk minőségére.
11. Az áruismereti tudomány története.
12. A jelenleg alkalmazott csomagolási módok minőségvédő hatása a kertészeti termékek forgalmában hozatalánál.
13. Vítamban gazdag zöldség- és gyümölcsfélék C-vitamin tartalmának csökkenése a forgalmazás során.
14. Az ékezési mák helyes tárolása, különös tekintettel avasodásának hajlamára.
15. A termoanalízis és az áruismereti alkalmazása.
16. Fotometres vizsgálatok az áruismeretben.
17. Gázromatográfiás vizsgálatok a szerkezetkutatásban.
18. Epoxigyanták kémiai vizsgálata.
19. Epoxigyanták infravörös spektroszkópiál szerkezetvizsgálata.
20. Anorganikus- és félorganikus polimerek kísérletei.
21. Epoxigyanták társítása egyéb polimerekkel.
22. A hűlő műanyagok.
23. Műanyagok degradációja.
24. Műanyagok sugárátbocsátó képességének vizsgálata.
25. A műanyagok alkalmazása a járműgyártásban.
26. A poliésztergyanták áruismerete.
27. Műanyaghabok és felhasználásuk.
28. Műanyagragasztások és alkalmazása.
29. Az üvegszálak és a vegyi szálak alkalmazása a műanyagok erősítésére.
30. Magas kovásvartalmú bauxitok gazdaságos feldolgozásának módszerei és kísérleti kutatása.
31. A poliuretánok a műanyagiparban.
32. Tendenciák a mesterséges szálanyagok felhasználásában.
33. Mesterséges szálanyagok a textil-ruházati ipar rekonstrukciójában.
34. Tendenciák a műbörgyártásban.
35. A tanári C-szakos dolgozatok egyes fejezetei.

PENZÜGYI TANSZÉK:

1. Devizapolitikánk az új gazdasági mechanizmusban.
2. Megyei szintű tanácsok pénzügyi irányító és ellenőrző tevékenysége.
3. Különböző költségvetési szervek mikroökonomiai problémái.
4. A fejlesztés pénzügyi forrásai és azok orientáló hatása a vállalati döntésekre.
5. A vállalatfejlesztés pénzügyi forrásai és a hitel.
6. Hitelpolitikánk időszerű kérdései.
7. A jövedelemelvonási formák hatása a vállalatok gazdálkodására.
8. A vállalati anyagi érdekelttség kérdései.
9. Pénzügyi döntések és a vállalati jövedelempolitika.
10. A mezőgazdaság finanszírozásának egyes problémái.
11. Beruházási politikánk időszerű kérdései.
12. Az arany szerepe a pénzrendszerben.
13. A tőkés pénzügyi rendszer válsága.
14. A valutaárfolyamok problémáikája.
15. A pénzügyek növekvő szerepe az indirekt irányítási rendszerben.
16. A vállalati alapok és a vállalati vagyonbiztosítás összefüggései.
17. A biztosítási szerepe a mezőgazdasági nagyüzemi gazdálkodás megszilárdításában.

GAZDASÁGFÖLDRAJZ-TANSZÉK:

1. A budapesti agglomeráció és Pest megye területének közös érdekelttségi problémái és az agglomeráció lehatárolásának módszerei.
2. A településnagyság mint ipartelepítési kritérium és ennek figyelembevételével szükségessége a magyar ipartelepítésben.
3. A gazdasági növekedés a regionális egyensúly összefüggése az ipar területi elhelyezésére.

SZÁMÍTÁSTECHNIKAI TANSZÉK:

1. A tanítási óra korszerűsítésének elméleti és gyakorlati kérdései.
2. A programozott oktatás elmélete és gyakorlata.
3. A teljesítményelemzés és -értékelés korszerű formái és módszerei.

(Folytatás a következő számban)

Nyári munka, nehéz munka

A nyári munkáról szeretnék néhány sorban említést tenni. Arról, amely sokunk számára nagyon hasznos a pénzkereset szempontjából, de ugyanúgy hasznos és szükséges a társadalom számára is. Ebből a megállapításból azonban csak kiindulni akarok, amíg elismerem ennek igazságát, a dolog fonákját szeretném megmutatni. Azt, mely ezt a hasznosságot tagadni igyekszik.

Az egyetemisták többségükben a Balaton mellett dolgoznak. Nem kell ennek az okát hosszán magyarázni; itt jelentkezik a szükség az időnyomunkára, s bennünket is csábít a pezsgő élet, s a szórakozási lehetőség. A kettő együtt, mármint a munka és a szórakozás azonban ritkán sikerül. De könnyen és rövid időn belül meg tudjuk szokni a nem várt nehézségeket is.

Megmarad azonban mégis egy reakció, ami személt szűrt nekem. Először azt hittem, hogy csak női hisztéria az, hogy évfolyamtársaim közül egyesek nem mernek a fényképezőgépre állni, mert nem szokták meg magukon a köpenyt, s a lábbelijük sem olyan sikkes, mint ahogy azt már megszoktuk náluk. Később azonban rájöttem, hogy ugyanezek a lányok ünneplő ruhába öltözve sem dicsekednek el azzal, hogy a puli mellett a kenyeret vágják, vagy az üzlet padlóját seprik. Nem is a dicsekvést várnám, hiszen a munka természetes.

Ami írásra késztetett, az nem pusztán néhány kellemetlen tapasztalat, az előbb említetthez hasonlóak, hanem inkább az okok keresése és esetleges következtetések levonása.

Mert a filozófia és a tudományos szocializmus szemináriumokon megtanultuk, hogy a szellemi és a fizikai munka közötti ellentét a múlt társadalmi rendszerek maradványa. Olyan maradvány azonban, amihez egy gonosz előítélet csatlakozik, s melyet már irtanunk kellene. Irtanunk kellene — még egyszer mondom —, s első sorban saját magunkból. Mert rendelkezünk akkora öntudattal — értelmiségiek leszünk, szokták mondani —, hogy belássuk azt, hogy a fizikai munkával járó elhasználódás megérdemel mindenképpen akkora tiszteletet, hogy legalább vállaljuk, ha végezzük.

Olyan kijelentést nem teszek, hogy a hiba a közvéleményben van. Két okból sem. Egyrészt, mert elmondhatjuk azt, hogy szerencsére csak kivételes esetben és kivételes helyeken nézik le a munkát. Másrészt azért, mert mi magunk is a közvéleményhez tartozunk, még akkor is, ha nem nyilatkozunk. Alakíthatjuk ezt magatartásunkkal is.

Mátyási József

Szüret és mulatság, ISSÁK '72

ELŐZMÉNYEK

Százharminc ipari karos szüretelő égetverő jókedvvel özönlött ki a vonatból a fülöp-szállási pályaudvaron. A körömsötétben tapogatózva, egymás kezét keresve botorkáltunk a várakozó teherautókhoz. Erzékeny búcsút vettünk 30 IV. évestől, akik tőlünk 10 km-re szedték a szőlőt. Nótázva, jó hangulatban gurultunk be a szardiniásdoboz-teherautókhoz az Izsáki Állami Gazdaság központjába.

SZÜRET

Másnap reggel megmutatták nekünk a szőlőt. Sorakban többen voltak, de ez nem keserítette el mindenre elszánt csapatunkat; a tőkére „mint a szocialista társadalom legádázabb ellenségére” vetettük magunkat. Közben puttonyosaink a létra tetején non-stop műsort adtak. A legsikeresebb produkciók azok voltak, mikor a puttony tartalma a páciens fejéről csorgott tovább a tartálykocsiba. Ezalatt a szedők fogukat összeszorítva csípték, rúgták, harapták, vágták a szőlőt és ujjukat. Vasárnap délre elcsendesült a harcmező. Csak a tétován ácsorgó, lemez-telenített, megszegegyített tőkék, néhány porban fekvő ujj-

perec tanúskodott a 3 napig tartó küzdelemről.

MULATSÁG

A nagy csata közben esténként nagyon jól szórakoztunk. Például vetélkedtünk. Többek között óvodások műsorát játszottunk gazdasági kérdésekről, politikai keresztretjévről, fejtettünk, reklámoztuk a tőkémagot, a lúdtalpbetétet, a műfogsort. Legjobban a III. évesek könyvvitel-szemináriuma sikerült anno 1500. Egy újabb színnel gazdagodott igazolási variációnk — az amíce nem készült az szemináriumra, mert apja várát védte vala az gaz pogányok ellen. (A nagy zsvivajban egy közbeszólás: szilícium.) Előtte, közben és utána nótáztunk borozgattunk. Nagy tábora volt a sóderozásnak „aki itt a legszebb, tőlem pusztit kap!” Ennyi Apollót egy helyen még nem láttam! Néhány párt a második óra végén már figyelmeztetni kellett, hogy csak pusztiról van szó!

A szüret fő célját elérte. Cszszgyűjtöttük a politikai tábor költségeinek egy részét. Igaz, sokat dolgoztunk, de ugyanakkor fociztunk is jókat — egészségesen — keveset ettünk, még jobbakat ittunk, és a lehető legjobban éreztük magunkat. escéhá

Egyetemünkön hosszú évek óta működik irodalmi színpad. Az utóbbi években érték el bizonyos sikereket, mi mégis többet várunk tőlük. Olyan színpadot szeretnénk, amely az ország élvonalbeli csoportjaihoz tartozik, s ugyanakkor szorosan kapcsolódik egyetemünkhöz is. Most új vezető érkezett a színpadhoz, Bicskei Gábor. Egy próbán kerestem fel, hogy elképzeléseiről, benyomásairól, terveiről beszélhessem.

Előljáróban elmondta, hogy elképzeléseinek teljesen megfelelnek az itt kapott első benyomások. A társaság nagyon lelkes, s beszélgetéseikből úgy látja, hogy színjátszóink támogatni fogják öt elgondolásaiban. December végéig kötött „szövetséget” a csoporttal, addig biztosan minden kérdésre választ kap.

A színjátszást — folytatta a beszélgetést — nem tudom

elképzelné közéleti mondani-
való nélkül. Ezt a gondolatot középpontba helyezve készültünk most két darab bemutatására. Az egyik Brádi Zoltán: Rövidzárlat című darabja. Ez a mű az 50-es évek munkáskáderéről szól, akiből osztályvezető lesz. A darab fő kérdése az, hogy vajon meg tudja-e állni helyét hősként gyorsan változó világunkban. A másik darab az Új Írásban jelent meg a múlt hónapban. Vámos Miklós: Cédulák című műve egy mai család széthullásáról szól. A szereposztás már megvan, de még kezdeti stádiumban vagyunk. December elején fogunk bemutatkozni, addig csak november 7-én jelentkezzünk egy ünnepi műsorral. Szeretném, ha ez a színpad valóban egyetemi lenne. Nem feszítvél együtt akarok, természetesen, ha komoly sikert érnek el, nagyon örülnék, de elsődleges

célnak most azt tekintem, hogy egy igazi Közgáz színpadot hozzunk létre.

— A próbán sok érdekeset láttam, s a gyakorlatok, melyeket a csoport tagjai együtt vagy külön végeztek, teljesen újszerűnek látszottak.

Vajon mennyiben szolgálják ezek a gyakorlatok a színpad egyéni stílusának kialakítását és a rendezői elképzeléseket? Egy diákszínjátszó csoportnak talán különösen fontos egyéni stílust kialakítania. Igen — válaszolt — ez lényeges és egyben nagyon nehéz feladat is. Még nem estünk át az ismerkedés nehézségein, s a gyakorlatok elősegítik a közösség kialakítását.

Mint rendező hiszek a színpadi gondolatvitében, s szerintem a színjátszás is erre épül fel.

Ezeket a gyakorlatokat sajátos „edzésmodszernek” nevezném, amit egy nagyrészt

kezdőköl álló együttesnél rendkívül hatásosnak találók.

Szavainál teljesen alátámasztotta a próbán látottakat. Az egyik gyakorlat például abból állt, hogy a csoport tagjai teljes sötétségben egymás kezét fogták körben állva, s így mondták — egyre hangosabban, majd ismét elhalkulva — saját nevüket. Sok ilyen és hasonló érdekes gyakorlatot láttam még, s akit érdekel, azt szívesen látják — csoporttagnak — a próbán.

Azt hiszem, ha továbbra is ilyen lelkesen, pissenést sem tűrő figyelemmel készülnek a bemutatásra, akkor a siker maradhat el, s az utóbbi évek bizonytalankodása után sikerrek követik majd egymást. Ez persze nem megy egyik napról a másikra, de működésüket figyelemmel fogjuk kísélni a próbán.

Blahó Miklós

„Ahány nyelven beszélsz, annyi embert érsz”

Voltál a Nyelvi kör klubestjén?

Ha nem, feltétlenül látogasd meg! A Makarenkó utcai kollégium pinceklubjában minden csütörtökön este angolul, spanyolul, oroszul, németül „fecsegő” partnerekre találhatsz... Nyelvi kör meghívásom valahogy így hangzott...

Az alagsor labirintusában meg-megállva hirtelen egy csoport fiúba botlottam. Az egyik felkiáltott:

— Gyerekek, fő az udvariasság! Te egészen lánynak látszol. Engedjék előre!

— Hm... — gondoltam. — Kezdetnek nem rossz.

Orrom előtt ott tápáskodott maga a pinceklub. Csütörtök este lévén — a nyelvi kör népes csapata.

— Do you speak English? — lépett hozzám egy fiú.

— Oh, ye-es, of course... — nyeltem egy nagyot —, but my English is poor.

— Semmi baj — folytatta, ezúttal magyarul. — Milyen nyelven beszélsz?

— Be-beszélek?! Hát szóval...

És elmondtam, hogy oroszul és angolul tanulok, de hogy beszélnek is, ez azért túlzás.

Egyébként ebben a klubfélecsodában ahova néztem, mindenütt más nyelven társalogtak. Asztalok. Az asztalokon zászlok. Ezek jelzik, hogy az egyes csoportoknál éppen milyen nyelven folyik a diskurálás. Egy-egy üveg sör, mellett szendvicset majszoló lányok és fiúk bölgölgattak — a bal sarokban éppen angolul. Valahonnan sejtelmes zene hallatszott. Néhányan táncoltak.

— Akarsz táncolni? — kérdezte egy fiú — oroszul.

— Jó, táncoljunk — bólintottam.

Elmondta, hogy már többször volt Szovjetunióban. Ott sikerült egy kicsit jobban elmélyednie az orosz nyelv használatában. Járt Csehszlovákiában, Lengyelországban, ahol éttermekben, postán és más hivatalos helyeken a legjobban hasznosítható nyelv az orosz. Kérdeztem: Hova érdemes menni és hova nem? A nyelvtani és hangsúlyhibáimat készségesen kijavította. Egy pillanatra nagyon szégyeltem magam. Úgy döntöttem, hogy inkább feladom az orosz nyelvű társalgást. Nevetett:

— Eleinte nekem sem ment valami jól. De a helyzet kényszerít az embert. Például itt... — körülnézett. — Még németül és angolul tanulok, azonban ennél a két nyelvnél még nagyon sok pótolni valóm van. A nyelvi kör — egy lehetőség. Hidd el, engem is sokszor kijavítanak...

Már zúgott a fejem. Ez a bábeli nyelvzavar! Egy vietnami diák lelkesen magyarázott — franciául. Fényképeket mutatott. Biztos a családjára — gondoltam bizonytalanul. Egyáltalán nem tűnt fel neki, hogy a francia tudásom: OUI... oui — és bölgölgötés. A klub másik sarkában egy fiú és egy lány beszélgetett — németül. Mivel az én német tudásom nullával egyenlő, így oroszul folytattuk a társalgást.

Mr. Rapcsák két hét múlva a nyelvi körben sorra került angol nyelvű előadásáról beszélt. Témája az angol beat generáció, az ún. „dühöngő ifjúság”. — Zenével, diakepekkel szeretném illusztrálni. Mit szólnak hozzá?

A csillogó szemek őszinte lelkesedést áruktak el: Nem kell attól tartani, hogy ez az est nem fog sikerülni...

Egy másodéves kislány elmondta, hogy Mr. Rapcsák, a Nyelvi Intézet azon tanárai közé tartozik, akik mindig szívesen közreműködnek a Nyelvi kör munkájában.

— Te most vagy itt először? — nézett rám csodálkozáva egy szőke fiú. Mint utólag kiderült, elsőéves.

— A múltkor Szukov elvtárs, egy szovjet előadó tartott ismertetést az IMO-ról...

— ????

— A moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Intézetéről. Náluk igen széles körű nyelvvoktatás folyik. Például még a hausza vagy a szuahéli nyelvet is tanítják...

Élménybeszámolóknak, pillanatképeknek, úgy érzem, ennyi elég. Egy szakbizottság, vagy pontosabban egy leendő szakbizottság munkáját próbáltam ismertetni. A nyelvi kör aktívai elképzelésekkel, tervekkel a tarsolyukban komolyan szervezik és irányítják a kör életét. Komolyan azért, hogy megszeressék a nyelveket. Komolyan azért, hogy megbizonyítsák a fent idézett mondas igazságát: „Ahány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz...”

— Kocsi Margit —

SPORT

Megérdemlik a dicséretet

... az egyetem NB II-ben szereplő férfi kosarasai, hiszen a bajnokság öszi fordulójában 5 mérkőzésükből négyet megnyertek. Eredményeik értékét emeli, hogy a tavaly még NB I-es Diógyőri VTK és a bajnokaspiráns Bajai Vízügy „skalpját” is megszerezték.

És mindezt a nyár után. Itt érdemes megjegyezni, hogy nem is akármilyen nyár után!

Zsbikó Lajos edző elmondta, hogy a többi csapattól eltérően — akik nyáron is együtt lehetnek — ők nem edzenek együtt, hanem mindenki egyéni edzésterv alapján készül. Oka természetesen: a vidékiek nem tudnának Pestre jární tréningre. Az eredményekről kiderült, hogy becsületesen készültek a fiúk a bajnokságra. És lelkiismeretesen készülnek most is. Látogatásunkkor 19-en vettek részt az edzésen, ami nagyszerű dolog, hiszen némely NB I-es csapat képtelen két csapatot alakítani edzésein.

... Radnai György, a csapat „doyenje” — remélem nem sértődik meg a címért — biztatóan beszél az utánpótlásról. „Mindig van egy-két jól ját-

szó elsős. Most például Varga Domonkos és Pléh József, akik jó játékosok. Biztos tagok lehetnek a csapatban, ha szorgalmukkal, magatartásukkal rászolgálnak erre.”

Nagy a lelkesedése a kosárlabdáért. Érthető is, hiszen már régóta játszik. Hogy elnéztem edzés közben sokszor meghazudtolja a fiatalokat fürgeségével és főleg technikai játékaival.

Úgy vélekedik, hogy a csapat képes lenne bajnokságot is nyerni. Ha csak rajta múlna, biztos így is történne...

Az edző óvatosabban fogalmaz, ő „csak” a 6. helyet látja elérhetőnek. Egyikük mérészen, másikuk túl óvatosan fogalmazott.

Véleményem szerint egy középérték a reális és a tavalyi ötödik hely után az idén a 4. hely elérhető, hogy azután 1—2 éven belül Radnai Györgynek legyen igaza és megstromolhassák az NB I. kapuját. (Ehhez TE is hozzájárulhatsz azzal, hogy többször eljársz a Kinizsi utcai mérkőzésekre!)

— SZIA —

Soba nem akartunk csirkét ölteni!

avagy a „csirkeölő” minisztercsemete zenéi pályafutása (helyzetkép a baromfifogyasztás előzményeiről, a Rock-ról és az induló amerikai elnökválasztásról)

Alice Cooperről van szó, az amerikai rock élet legújabb felfedezettjéről, és hogy jeles lapunk hasábjain együttessük is szerepel, ennek oka, hogy e szerény kis trással és zenéjük említésével, ami kapcsolatban van, illetve volt a csirkékkel, szeretnék hozzájárulni a nálunk stagnáló baromfifogyasztás emelkedéséhez.

Mindig gondot okoz, hogy a lapba milyen cikk kerüljön, ezzel azonban több legyen (és csirkét) is ütünk egy csapásra. Az állatbarátok is szívesen veszik ezen erőtadó sorokat és figyelemfelhívó a leendő háziasszonyoknak is.

Még egyszer Alice Cooper, 5 tagú amerikai együttes, illetve a vezetőjük neve. A név a XVII. században 13 évet élt kislánytól származik, aki egy furcsa gyermek volt. Különös hangokat vélt állandóan hallani és 3 évvel idősebb nővérrel (akit a falu boszorkányának neveztek és máglyán égették el), mágiikus szavakat tanultak, amelyekkel menny-

dörgést és tüzet okozhattak. A kis Alice látva nővére máglyán égetését ő is meghalt nagy adag méregtől Angliában, 1623-ban.

És most, Alice visszatért a múlttal, összegyűjtve a tegnapi napot. Ilyen misztikus előzményekkel indult a most futó 24 éves Alice Cooper és együttesének jelenlegi mágiája, abszurd fellépései. A beat világ most nagy sikert arató együttese nagy utat tett meg azóta, mikor is 3 évvel ezelőtt Alice az első csirkét dobta a közönség közé.

Eddig Alice Cooper is szimpla rock együttes volt, de a közönség baromfiéhsége megtette a magét, ma már Alice mester (mert ő férfi ám) ventilátorral a fején, csörgőkigyóval, nőnek kijesztve és öltözve és minden elképzelhetővel felszerelve rémisztí az embereket Ez a vizuális rock, ami nem éppen új, hiszen 1959-ben Lord Sutch és 1968-ban Arthur Brown már csinálta.

De nézzük a cikkben nagy

szerepet játszó csirkék sorsát. Voltak, akik már az akkori csirkehajigálást sem tartották nagy művészetnek, itt indult el egy új mozgalom a csirkebarátok részéről, és, hogy Alice Cooperék mindig az élen legyenek, ezt is ők vették. Cooper szerint, ők soha nem ölték csirkét, de amikor az első csirkét dobták a közönség közé, még nem tudták, hogy ezek nem tudnak repülni, különben is szárnyrakapáltak, csak a közönség rémisztette halálra szegényeket, in-nen van, hogy sok csirke-tetem maradt egy show után.

Zenével kezdték és csirkével, kigyóval, dínnyével, stb. vel folytatták és emellett eszközbe jutott, hogyan kell mindezt előadni, ijesztgetni embereket. Gondosan kidolgozták a hátdorzongató „gag”-t, amelyeket „rögtönztek” a színpadon. Nem mentek könnyen a dolgok, hiszen még a dobos is az első néhány alkalommal megkövült-nézte a műsort, de saját bevallása szerint 3—4 sör se-

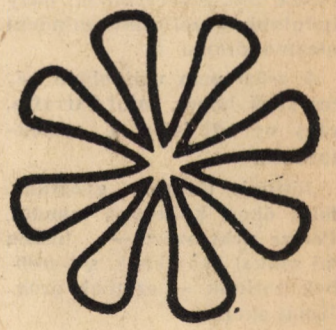
gített. Ennek emlékére a „hős” dobos azóta sörös korsós ingecskét visel, amikor aludni tér.

A teatrális dolgok mellett zenére is jut idő. Nagy példányszámban fogja a „School's out” lemezüket, amely szerintük egy új mozgalom indítógatója (már a másodiké, a csirkék után) egy fajta „hatalmat az iskolás gyerekeknek” mozgalom, ez több időt az élet általuk szebbnek tartott dolgaira a gyermekeknek!

Ebbe a kavalkádba még belefér, hogy az amerikai elnökválasztásra „választási kis lemezzel” rukkolnak ki.

Hát igen, ők sok mást csináltak zene mellett és zene címen a színpadon, de kapcsolatuk a közönséggel elég közvetlen, néha kellemes is (mert volt ám hús görögönye dobálás is).

NOS

A győztes féloldala

Egyetemünkön eddig ismeretlen, újszerű vetélkedőt rendeztek 14-én a Ker. kar másodévesei számára a VI. évfolyam Nemzetközi Kereskedelempolitikai és pénzügyi szakágazat hallgatói: Oriási lelkesedéssel, szellemes ötletekkel, vágta bele ebbe a komoly feladatba. A Kinizsi „alvilága” megtelt étellel, vidámsággal. A közönség (sokan voltak) lelkesen drukkolt, sőt olykor még pontokkal is segítette a csapatokat. A verseny technikai lebonyolítása magas színvonalon történt. (Körkapcsolással köztölték össze a csapatokat, a zsűrit és a közönséget.) A feladatok humorosak és nehezek voltak, de a versenyzők és a zsűri (elnöke dr. Szanyi Jenő volt) a legjobb teljesítményt nyújtották. A vetélkedő bővelkedett meglepő és szellemes fordulatokban, az öt óra alatt minden jelenlevő pompásan érezte magát. Az első díj: 1 db torta volt és fél oldali szabad hely a Közgazdászban, melyet tetszés szerint írhatnak tele a győztes csapat tagjai.

Szürke barát,
Szürke kép.
Szürke lett a csoportkép.

(Fotó: Eszes)

Zagyva...

lékelve

Eljött a nap, mikor. Még az unokák is. A legöregebbek sem. Már messziről. A négy csoport elfoglalta Kinizsit. Rögtön megitták. A hangszóró telekürtölte. Zsírrel a kenyeret. A fiatalok igyekeztek. Nem a győzelem, hanem. Elkezdődött a nagy. Kérdés-laviná. Perfekt. Yes, oui, ja, da. Jé új a da-da. Lihegve esik a mikrofonra. A rántotta. „Helyet a válasz”. Fuldokló arc a lexikonból. 7 pont. Borizú kocsmahang. Haverom vagy, vagy — szürkebarát. Nem bírta tovább. Fenéig ürrült. Asztal fölé focizni. Gól. GÓÓÓÓ! Kikapott. Nem így akarta, de mégis. Kis pont — kis foci. Nem szabad elkésredni, van még. Sakkozott. Kiütötték. Fordítva volt felállva — feketén állt fehéren. Sok öreg Bélára lett volna. Helén az Helén. A bor nem válik. URH-asszociáció. Ezúttal nemcsak magánszektor, aki. Nulla hullámon. Elfogytak már. Mindent. Az étlapot is. Nem tehet róla. Diplomának nézte. Most jött a Pipából. A falvédó helyett. Ráfázott. Kidobták. Jó a szórása. Se étlap, se pont. Eztán csak fonyódi ásványvizet. Szalad a kés, mint a Kicsorbult. Pedig a torta nem. Reppül. kit hogyan talál. Gyomron a KÜLKER 3-ast.

Nem félünk a Farkastól

Azt mondták, amikor jöttünk, gyerekek, gyerekek,
Egyetemünk szeme-fénye legyetek, legyetek
Sej, haj, gyerekek, fényesítsünk szemeket
Es ezt a Pipában jól lehet.

El is mentünk a Pipába gyerekek, gyerekek
Es ott aztán találkoztunk veletek, veletek
Szétemeg a fejem, hol van hát az egyetem
Többen voltunk mint az isiben.

Nem félünk mi, nem félünk a Farkastól, Farkastól
Nem bánt, hogyha dohányzol, csak megkóstol, megkóstol
Nézd ott a falat: „Dohányozni nem szabad!”
Így hát füstölünk a pad alatt

Kétszer kettő néha négy, de néha öt, néha öt
Matek vizsgán monddad hogy öt, azt, hogy öt
Mert ha ezt teszed, egyenes lesz a jegyed
Nem baj, így leszel jó külkeres

Mi vagyunk a, mi vagyunk a külkeres gyerekek
Azt hiszitek, hogy a versenyt ti majd megnyeritek
Sej, haj, gyerekek, jól kitoltunk veletek
Mégis mi leszünk a győztesek.

Köszönjük Biró Lajos elvtársnak az MNB-ből a sok kétforintost.

Atvertük a zsűrit: + két fő illegálisan volt velünk. Más-kor több éberséget!

Tudja meg most everybody

Október idusán
Rész vettünk egy nagy tusán
Tudja meg most everybody
Hogy készültünk erre fel MI

— Adatgyűjtés, megbeszélés, zsíros kenyér, láda sör
Gödöllői menedékház, Flóris Tibi elnököl
Késő éjjel ért csak véget a marathóni disc-jockey.
„Félház” volt ugyan, de tudtuk közelgünk a cél felé

— Előzetes prognózisok, feladatok érkeztek
Kocsányon lógtak a szemek — hangjegyeket strófltek.
Bizonyosan indirekt, logikai módszerek
Valamint még más, egyéb, nukleáris fegyverek
Segítettek kinyomozni főnököket, étlapot
Szép Helénát, két forintost (mit nekünk a Bank adott)

Létrehoztunk szekciókat, ügyvezető csoportokat
Fényképeztünk nagy sztárokat, bújtuk a szaksajtókat
Böngészünk a lexikonban, senki sem csinálta jobban:
Három tojás, serpenyő, s végül a gáz lángra lobban
A gitáros Dános András, s Szentiványi rohant nyomban
Albérleti gáztűzhelyen sült a rántotta sütyomban.

— Sokan szorgoskodtak még, névtelenek, idegenek
Ismerősök, kicsik, nagyok. láthatatlan, „miniszterek”
Segítséjük most köszönjük. Kedves ismeretlen, védtelen
Közzgazdászjelölt. Te. E pár sortól ne jöjj dühbe.

Írtam, mert kértek
A rímek gyatrák, gyérek
Nyelvezetem szájalmas
Csoportom a Külker hármás.

Munkaeszköz, s munka tárgya
Közzgazdászok jó barátja
Term. eszköznék nevezik.
S ha vizsgán tőlük kérdezik

FÜLIG Jimmy

levele St. Antoniő főherceghez, a Boldogság szigetek uralkodójához

Santoniő naccságos főherceg úrnak (és kiráj)
Bolondsák sziget.
Trónterem. Fölépcsőház

Tisztelt fenséki!

Imáron három éve, hogy nem halló hírt felőlem, de hígye el félseket, hogy én sozort gondoltam magára és a kedves mama öjóságosságára, csak szétyteltem írni, mer fre-gattfőhadnagy létemre aktaör lettem, amit a kikötőkben nem nagyon becsülnek.

Ety pészházban voltam státusz, volt szép vilamosított világitásom, kabátfelakasztóm, fikuszom, félévenként kaptam toáletpapirt, rajszöveget meg szelluksz nevű ragasztót, szóval mindenem mekvolt amibe ety aktaör csak hiányt szenvedhet.

Belépéskor nagy szeretettel fogtak. Fogattak. Elmagyarázták a balesetvédelmi oktatást és a nyitvatartási rendet, majd azt monták, maka fiam it a népkaszdaságot képviseli, ezér ne letyen soha piszkos és letyen deris mindik az arca, mer a hivatalnok arca nyitot könyv az elensék számára.

Hát én ezt jól mekfokattam és deris arcal üttem három éven át, miközben az ablakon át látám, hogy szökik őszbe a tavasz, rütyesznek a fák, majd jő a tél a maga hidekségével. És köszbe vártam, hátha eljön hozsám valaki és megmongya, hogy mért is vatyok tulajdonképen it. De uty láccik ere nem volt státusz, mer nem tudom mék a mai napik sem.

El is unám magam, eszér bementem a munkaityre és mondtám, nekem eből elék volt, metyek a fenébe.

Jól van fiam, nem te vaty az első — monta ety ara illetékes szeméj, de ha nem esik nehezre előb számojj el a népkaszdasák vatyonával.

A kijemelt beruházási programokkal? — kérdeztem. Mert eszokról tudok mondan néhány vicceset. Utyan dehoty. Spórkör, könnytár, kaszdasági osztáj, szarszervezet, ezzel számojj el.

Lementem hát a trezörba, réken it tartották asz aranyat, de hát mos ere nincs szükség, hiszen dolkoszik a nép fedeszet gyanánt. Aszér a mai vilákban is vanak kincse merevedet dolgok, emiat a trezört átkepeszték raktára.

It aszt monda nekem a raktárör, hogy Fülíg Jimmy, te mindik ety naty kaszember voltál, de aszt nem vártam tőled, hogy ety szoknit ne hozál visza.

Tisztelt raktári fenséki — válaszoltam. En aszt a szoknit három éve kaptam, három év pedik naty idő, nem tünik el nyomtalanul ety szokni életében.

Nem is tünt el nyomtalanul, hiszen it ál a neved, kincse elvited — válaszolta diadalmasan. Vaty viszahozod, vaty maracc a céknél. De pamut legyen, mert it asz ál!

Tuggya felséki, rékeben én ijenkor nem merültem el törprensébe hanem ütötem, vatyis job belátásra bírtam asz illetöt, de hát eszt it félreértenek, eszér nem volt mit tenni, elmentem ety spórboliba.

Mi teccik? — kérdezte ety véletlenül ara haladó eladó. Pamutszokni — felelém. A pamutszokni gyártását beszüntették, iparunk modern harisnyákra tért át — hangza a válasz.

Mit tehettem egyebet felséki, elspánkodtam. Epen ot ülék busan a Duna mindkét partyán, karomat redőbbe vonván, mikor eszembe juta valami. Dehiszen nekem mék mekvan atyai hagyatékom néhány értékeseb darabja!

Izgattontan rohantam hasza, kíváncsi voltam, hogy ety pa-

mutszokni tízével eszelöt az értékeseb darabok közé tartozot e? Szerencsém volt. Közéttartozot. Mivel csak három jut volt — ralyta mindősze, gondolám job ha szelöseb, eszér beleudgám a kezem majd hirtelen szétnyitám. Ity attam vissza.

De hát eszel mék nem volt véke a Kálvária hegyének, mer néhai főnökön ety lokarlécet, hatyot rám eszmei hatyatékül, és enek mék nem volt új felölöse.

Mer a lokarlécet nem lehet viszaadni — monda a kaszdasági osztájón. A lokarléc ara való, hogy forokjön, hasznájják, hozzon hasznot asz országának.

Hát akkor addják oda maguk anak aki kéri — javasolám. Mi vatyunk mi, piacon kutató szeméjek? Nem élék nekünk a magunk baja? — válaszoldk. Döncsé el asz eljtárs, hogy ki tudja legjobban felszínre hozni a lokarléc rejtet képességeit.

Szerencsém volt, mer asz egyik kolégám épen szöget akart a falba verni és így kijöttek a rejtet képességek.

Hítta volt még a könytár ahova edig sohasem tevém be lábam. E jó szokásom mék inen származik. Van ugyanis egy könykatalógusom, eből mindég felsorolok vagy száz kötetet munkáim irodalomjeddzékebe, esz ugyanis asz egyetlen amit el szoktak olvasni. Mer az idő szük, kel az írásra, ami a hivatal lelke. Eből látják utyanis szerte asz országba, hogy mije okos a cék, és a bizonyosák, hogy it nem lopják a napot.

Ejnyébkén eröl asz irodalomjeddzékről ety natyon rosz emlék jut eszembe, mer ecer a vesztikaszakató elvtársnak csináltam felolvasást asz akadémiára, és mivel akkor még úgy tuttam (minden kezdő követ el hibát), hogy asz irodalom szót külön írják, asz iroda lom jeddzékeben asz alábakat tüntettem fel:

74 darab albán pálinkásüveg (ezen országkal uty láccik nincs kölcsönös üvegviszaváltási szerződésünk). Dregejpalánk Szigetvár, Kőszek és más végvárák beruházási programja (nem járt mék le a szavatossági idejük, ity örizni kell) 1 darab majolikaváza (belevetve a következő szövek: Asz első Matyar Haszai Takaréknak soxeretettel a lörinci vágóhid veteránjai, a kegyes adományér. Budapest 1892.).

Az akadémia ere úgy öszefutott, hogy a ketes vilamoson pánik tört ki, mer a lakók aszt hitték, hogy mos fúrják alatak a metrót, és asz építők esetleg eltévesztették az előre kizabot irányt.

En pedik mekkaptam a besoztásomat és büntetésből tiszcentit lefaraktak a székemből. És mivel a székek híjába vanak fából, nem nőnek asz énia, elváltak útjaink. Mequek új kalandokra, a Közzgazdasági Egyetemre, mer ha asz ember vére for, akkor ne áljon elene. Lekfelieb felfor és akkor kampec. De hát addig mék van idő, eszér mos megyek kihasználni. És ha menenaedi felséked, maid mindiq küldök an-készletet és részletes utóiratot.

Maradok felséked hive, úgyis mint ekzs kartácsa

Don Fülíg di St. James
fregatteladó.

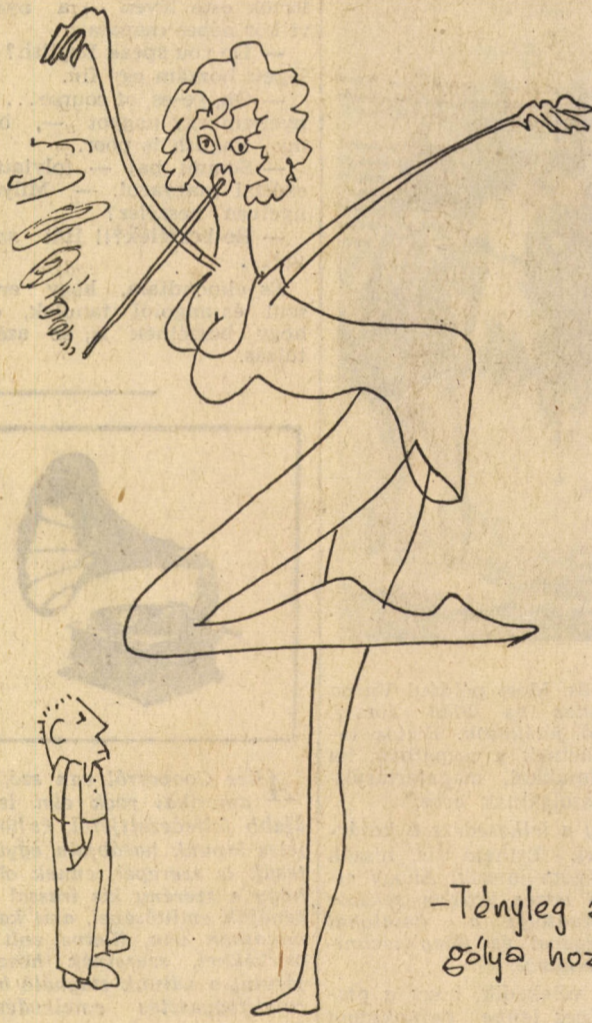
Ez lesz

November 1-én Moldova György lesz a klub vendége. Ki lesz az USA elnöke? Mi az amerikalak véleménye az elnökválasztásról? Érdekel Amerika? Ipper Pál, az MRT munkatársa válaszol kérdéseidre november 3-án.

Milyen a szocialista reklám? Napjaink egyik izgató kérdése Reklámszakemberek válasznak november 8-án.

A klub vezetőinek törekvése az, hogy különböz tudományágak kiváló képviselői is helyet kapjanak a klubban. November 10-én a pszichológiáról lesz előadás. A gondolatátvitelről az alvatanulásig nagyon sok kérdésre választ kaptok itt. November 14-én újból jelentkezik a MI 14-en sorozat. Ezúttal KOREÁról lesz szó.

Egy remek kezdeményezéti teszi majd szinesebb a szombati Happening bulikat. Lesz diavetítés, s kitűnő művészek lesznek a klub vendégei ezeken az esteken.

Megtudod a Gólyahírből

KÖZZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közzgazdaságtudományi Egyetem iapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felsős szerkesztő:
FARKASINSZKY TIBORNE
Szerkesztőség: Budapest IX., Dimitrov tér 4.
Telefon: 146-250138
Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat
Budapest VIII., Blaha L. tér 3.
Felolós kiadó: Csollány Ferenc
Készül a Szikra Lapnyomdában

Megnyertük

Természetesen. Ez a tény csak a kívülvilág, teljes emberek és szemináriumvezetők előtt lehetett egy pár pillanatig kétséges. Mi azonban tudtuk. Nem bizakodtunk. Biztosak voltunk.

Hiszen: egy ilyen magas szellemi szintű csoport, mint a miénk, ahol ennyi okos, sőt zseniális ember van, akiknek a diplomát már ma ki lehetne adni, azoknak nem jelenthetett problémát egy ILYEN vetélkedőt megnyerni.

Az „ellenfelekről” vagy jót vagy semmit. Csak egy jellemző példa: Egyik sem lépett vissza, mikor megtudták, hogy indulunk. Ezzel szinte mindent megmondunk.

A zsűri nem volt olyan véres kezű hóhér, mint Carraffa, vagy ne adj isten, a matektanszék.

Jöttünk, láttunk, győztünk, mint ókori kollégánk mondta. Persze neki azért — hiszen mi sokkal okosabbak, sőt szebbek voltunk — ez több problémát okozott.